UFO-DEBAT

SUFOI ©

ufo-nyt

28. årg. Maj-aug. 1986 Nr. 3/4

Australien: Forsvunden tid
Berømt UFO-forsker død
Hvordan vurderes lys på himlen?
UFO og astronomi på computer

Abonnement 137 kr. årligt · Løssalg 29 kr. pr. nummer

ufo-nyt

28. årg. Maj-aug. 1986 Nr. 3/4

NYT TELEFONNUMMER
for UFO-observationer

fra 1. september har SUFOIs Alarmcentral skiftet tlf.nr. til:

06 - 54 21 21

Alarmcentralen ledes stadig af Ole J. Knudsen.

Ret nummeret allerede i dag - så finder De os hurtigt og nemt, den dag hvor det haster.

Ældre observationer kan stadig sendes til SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
(02) 24 17 02

FORSIDEN:
Hvor nøjagtigt kan mennesker vurdere størrelsen af et lys, de ser på himlen? — Læs artiklen på side 22.
Tegning: Deszö Sternoczky.

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

ABONNEMENT:
UFO-NYT udkommer med 6 numre årligt (nr. 3 og 4 som et dobbeltnummer). Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 137,- for 1986 til giro 9117725, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 40,- (ialt kr. 177,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

LEDER

UFO-NYT har problemer!

Ved Per Andersen.

Af økonomiske årsager er udgivelsen af UFO-NYT i fare. Faktisk var UFO-NYT lige ved at lukke før sommerferien. Men det blev i sidste øjeblik reddet ved hjælp af en stor opbakning i foreningens repræsentantskab og ved tekniske nedskæringer i bladet. Som du sikkert har bemærket, kører vi i øjeblikket med et reduceret sidetal, og der vil sikkert blive tale om yderligere tekniske besparelser i resten af 1986.

Vi beklager selvfølgelig forringelsen i den tekniske kvalitet — men det er simpelthen en nødvendighed for at UFO-NYT kan udkomme resten af året. Og så håber vi, at vores læsere lige som os synes, at det trods alt er indholdet det kommer an på.

Årsagen til de økonomiske problemer er en dalende interesse for UFO-fænomenerne. Igennem de seneste år er bladets læsertal dalet til omkring det halve, og det må nødvendigvis kunne mærkes økonomisk. Denne tendens mærkes i øvrigt også af de fleste andre ufo-organisationer verden over, og mange andre kæmper i disse år en hård kamp for at overleve.

Det er i øjeblikket usikkert, om UFO-NYT kan udkomme i 1987. Vi skal selvfølgelig gøre alt, hvad vi kan for at det kan udkomme. Men meget er afhængig af den opbakning, vores læsere giver os. Først og fremmest er økonomisk hjælp velkommen, og bidrag til vores støttefond modtages med tak. Indbetaling kan ske på *giro 9 11 77 25. SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.*

Du kan også hjælpe os meget ved nu at bestille nogle af de mange salgsmaterialer vi har på lager. De forskellige materialer fremgår af annoncerne i UFO-NYT.

Endelig er det en afgørende forudsætning for, at UFO-NYT kan udkomme også i 1987, at så mange som muligt fornyer deres abonnement for 1987. Hvis du synes, at UFO-NYT fortjener en bedre skæbne end at gå ind, så husk venligst på os, når girokortene udsendes.

UFO-NYT's økonomi er bestemt ikke blevet bedre af, at forlaget bag bladet VISION er gået konkurs. Hos dette forlag har vi en del penge til gode. I denne forbindelse må vi også undskylde over for de mange, der har betalt for et fællesabonnement på UFO-NYT og VISION, og som nu ikke modtager VISION længere. Desværre er vi ikke i stand til at tilbagebetale VISION-delen af abonnementet, da disse penge som nævnt befinder sig hos konkurs-ramte VISION.

AUSTRALIEN

Forsvunden tid

(1. del)

Af Bill Chalker

UFO-fænomenet kan optræde på mange forskellige måder, og det er ikke alle, der er lige tilgængelige for de traditionelle videnskabelige metoder. Et af fænomenets mange aspekter er de tilfælde, hvor der er tale om fysiske beviser eller spor (1). Det er dog ikke indenfor de aspekter, vi finder de beretninger, der åbner de helt nye perspektiver. Her bør vi nok snarere se på de tilfælde, hvor den, der havde ufo-oplevelsen, ikke kunne huske hændelsen. Fra andre steder i verden har man hørt om ufo-tilfælde, hvor der har været tale om tids- og hukommelsestab. Det har dog hovedsagelig været i den såkaldte kontakt- og bortførelsesgenre.

Indtil for ganske nylig var jeg af den overbevisning, at *»vi her i Australien åbenbart ikke har haft nogle tids-tab 'bortførelses' kontakttilfælde. Keith Basterfield, undertegnede og mange andre har bevist, at der i Australien findes en del beretninger om fremmede væsener, men at der ikke i et eneste af dem er tale om nogen form for 'kontakt'. Det står også klart, at der i Australien beviseligt findes en del tilfælde med en eller anden form for periferisk 'kontakt'. Jeg tænker her på de tilfælde, hvor en person observerer et ufo, et af dets besætningsmedlemmer eller en beslægtet manifestation, og der finder en gensidig påvirkning sted enten på en objektiv eller subjektiv måde.* (2) (3)*

For blot to år siden antydede jeg at: *»Mens vi ikke for tiden har kendskab til tilfælde, der, blandt andre ting, indeholder beretninger om bortførelse, kontakt og tids-tab, har man, ukendt af de fleste forskere, her i Australien en rig indfødt tradition for nogle lignende tilfælde. Her tænker jeg primært på de optagelsesceremonier, der fandt sted blandt australnegrenes medicinmænd — mænd af 'high-degree' som afdøde professor A.P. Elkin så passende kaldte dem. Disse indfødte 'shaman' havde en magtfuld og konsekvent tradition med ceremonielle indsættelsesritualer, hvis ingredienser har en forbløffende lighed med vor tids ufo-bortførelses- og kontaktberetninger (4).*

Selvom der i dagens Australien måske findes en del skjulte beretninger om kontakt, bortførelse og tids-tab, har vi kun kendskab til nogle ganske få tilfælde, der på visse områder afspejler disse faktorer såvel som en bemærkelsesværdig indfødt tradition. Det sidstnævnte, fordi deres mystiske og shamanistiske struktur faktisk har visse lighedspunkter med den moderne ufo-kontakt tradition. (5)*

Noget, der på en måde ofte er forbløffende betegnende for emnet ufoer, er, at vi ved vores efterforskning gravede et antal tilfælde, der er diametrale modsætninger til »Interrupted Journeys«-genren, frem. Som et interessant sammentræf var det tilfældet ved Gladstone i 1971, jeg først fik kendskab til, og det endda på det tidspunkt, da jeg gjorde opmærksom på den åbenbare mangel på sådanne tilfælde (6). Tidligt i 1978 løb jeg ind i en dybtgående undersøgelse af endnu et tilfælde, nemlig tilfældet ved Bakers Creek Falls i 1978. Siden da er der dukket nogle få, men fascinerende »Interrupted Journeys« op.

I det følgende bringes nogle af de »Interrupted Journeys«, vi har fået kendskab til. I 1. del omtaler jeg disse tilfælde og i 2. del vil jeg forsøge at finde en forklaring på dem.

Tilfælde 1: Gladstone-Rockhamton, Queensland, 1971 (7).

Efter at have afdækket dette tilfælde i 1977 (både jeg og andre havde hørt en del rygter om en »teleportation« eller et »Hill-type-tilfælde«, der skulle have fundet sted i Gladstone-området adskillige år tidligere) tog mine undersøgelser to år, og efterforskningen strakte sig fra Queensland til Western Australia, ja til så fjerne egne som Finland og Sverige, før de afsluttedes i Queensland. Til sidst lykkedes det mig at få fat i de oprindelige vidner, og jeg er overbevist om, at det, der følger, er en nøjagtig beretning af, hvad der skete:

Om natten den 1. august 1977 var et finsk par, Ben og Helen K (navn og adresse er i arkivet, men offentliggøres ikke) på vej hjem efter at have besøgt nogle venner. Parret forlod Gladstone kort efter kl. 23.35. Da det ikke lykkedes dem at finde en servicestation, der havde åben, besluttede de, på trods af de ikke havde ret meget benzin på bilen, at tage chancen og køre til Rockhampton i håbet om at finde en servicestation undervejs, og inden de løb tør.

Det var mørkt og tåget. Omkring midnat ankom de til Calliope River. Da de havde passeret broen og kørte på det lige stykke vej, der fulgte efter, opdagede de en Caltex tank på venstre side af vejen, nord for Mount Larcom omkring 30 km fra broen over Calliope River! Servicestationen havde dog lukket, men efter de havde passeret den og kørt ca. 50 km, blev Ben opmærksom på, at han kunne se »et grønt lys i trætophøjde« i bakspejlet. Hans kone bekræftede, at der var to grønne lys.

Ben fortalte: *»Pludselig fik vi en fornemmelse af, at vi havde kørt lige ud hele tiden. Vejen så ud til at være lige, tåget og omgivet af træer* (i dette område er vejene i almindelighed meget snoede). *Vi havde en følelse af, at vi gentog de samme ord igen og igen. Vi mente, at vi skulle være nået til Mount Larcom.«*

Pludselig så parret et lys til venstre for dem, og over dem en lyscirkel magen til de lys, der er på en karrusel. Det næste de så, var et skilt med Port Alma, omkring 60 km nord for Calliope River. Kort efter denne observation opdagede parret, at de befandt sig ved en jernbaneoverskæring udenfor Rockhampton omkring 30 km fra Mount Morgan.

Ben K fortsatte: *»Vi undrede os over, det var lykkedes os at komme så langt, og hvorfor vi ikke var kommet gennem nogle landsbyer undervejs. Vi følte, at der var sket os noget mærkeligt. Vi var bange. Jeg tog en riffel, vi havde i bilen, og ladede den. Vi kørte mod Rockhampton, og jeg havde riflen på knæene. Vores hund Candy, som normalt sov på bagsædet, var bange og ville om på forsædet.«*

Midt i Rockhampton fandt parret en åben servicestation. Det var på dette tidspunkt, det bizarre ved rejsen gik op for dem. De var rystede, da de opdagede, at klokken kun var 0.15! Der var kun gået 40

minutter siden, de var kørt fra Gladstone. Med den hastighed, parret mente, de havde kørt, omkring 55-65 km/t, ville turen have taget mere end en time, måske endda snarere to timer. Det så ud, som om parret havde gennemført turen på den halve tid, og dertil kom, at de ikke kunne huske, at de havde passeret nogen landsbyer. Det eneste, de kunne huske, var Caltex-tanken og Port Alma skiltet.

Tankpasseren på servicestationen i Rockhampton blev interesseret i det. Derefter blev der opdaget nogle besynderlige ting ved bilen. Parrets bil (en Valiant sedan fra 1971) var dækket af et tyndt lag lugtfri olie. Tankpasseren kunne ikke identificere den, men mente, at den brugtes til »nogle meget fine maskiner, som han ikke kendte.« På den oliedækkede motorhjelm blev der fundet fire runde mærker, to i hvert af de bageste hjørner. De var ens alle fire med en tykkelse på 3 mm og en diameter på 230 mm. I midten af hver cirkel var der en plet med en diameter på 25 mm. Olien løb i to striber fra mærkerne mod bilens front. På den højre side af motorhjelmen over forlygten blev der også opdaget en skade i lakeringen, det så ud som om den var brændt.

Mysteriet blev større eftersom flere mennesker dukkede op og nysgerrigt betragtede bilen. Ben K sagde: *»Et stykke tid senere ankom der en anden bilist til servicestationen. Han fortalte, at han havde overhalet os før Calliope River. Han kunne ikke forstå, hvordan vi var kommet til Rockhampton før ham.*

Til sidst tog vi hen til politistationen, hvor vi fortalte, hvad der var sket. Men den unge betjent sagde (efter at have undersøgt olien og mærkerne på motorhjelmen): 'alt, hvad jeg kan sige, er, at jeg ofte er faldet i søvn bag rattet og først vågnet efter 300-500 km.« Pas derfor på søvngænger-politibetjentene i Rockhampton-området.

Parret ønskede at komme i kontakt med den lokale avis, men der var lukket på den tid af natten. De kørte derefter rundt i Rockhampton en tid, og hver gang de standsede, tiltrak deres bil nysgerrige.

I et forsøg på at få tilfredsstillet deres egen nysgerrighed med hensyn til, hvad der var sket, fortalte Ben K: *»Det gik langsomt op for os, hvad der var sket. Da vi koncentrerede os om at finde en servicestation, løftede ufoet os op ved Calliope River, førte os forbi Mount Larcom til Caltex servicestationen, hvor vi igen blev løftet og via Port Alma krydset ført til jernbaneoverskæringen nogle kilometer fra Rockhampton.* (Dette er en elegant løsning på benzinmangel.)

Vi fortsatte vores rejse omkring kl. 03.00 og havde 500 km tåget vej foran os. Vi håbede, at ufoet kom og hjalp os igen, men det skete ikke.

Den efterfølgende dag undersøgte vi bilen meget omhyggeligt, og vi troede, at lakken var brændt og fløjet af i flager. Det var dog ikke tilfældet, for mens olien tørrede, blev den blandet med støv, og det dannede flager. Vi undersøgte 'olie-støv blandingen' og fandt ud af, at den var vandopløselig...«

Ill: Stefan Harboe Andersen

Denne hændelse, der fandt sted om natten den 1.-2. august 1971, ændrede i høj grad parrets liv. De så siden en del ufoer, og Helen K havde en del oplevelser, der muligvis havde forbindelse til telepati (en i forbindelse med en ufo-observation (8)) og overnaturlig forudviden.

Der blev også foretaget en analyse af det »brændte« mærke på motorhjelmen af finske ufo-forskere, der konkluderede, at stedet havde været udsat for ekstrem varme. Der blev også forsøgt med hypnotisk regression på parret, men der dukkede dog intet nyt op. Hypnotisøren måtte dog opgive, da parret begyndte at ryste voldsomt, når man kom til, hvad der skete den pågældende nat (9).

Tilfælde 2: Moonie, Queensland, 1977 (10).

Avisen »Balonne Beacon«, der udkommer i St. George, Queensland, omtalte i sin udgave den 17. marts 1977 følgende mærkelige hændelse. Detaljerne var meget relevante for vores efterforskning. Hændelsen fandt sted i et meget afsidesliggende område, hvor der kun er spredte gårde:

To rejsende fra Brisbane fortalte om en nervepirrende oplevelse, de havde haft sidste nat, da de fik øje på et ufo. Jennifer Hands og Michael Nooanan holdt ved 22.30-tiden rast nogle få kilometer fra byen for at få lidt søvn. Jennifer vågnede og opdagede, at bilens lygter var tændt, hun bad Michael om at slukke dem. Omkring kl. 0.30 var lysene tændte igen, men akkumulatoren var flad. De rapporterede begge om en sælsom følelse: da de vågnede, følte de, at de ikke skulle åbne øjnene og var samtidig overbeviste om, at de ikke kunne have gjort det, da et eller andet havde gjort dem ubevægelige. 'Den sælsomme følelse kan ikke beskrives', sagde de. Da de endelig kunne åbne deres øjne, så de et mærkeligt

objekt med blinkende lys svæve et stykke borte. Dette objekt steg og bevægede sig til siden, før det forsvandt, da der dukkede en lastbil op. Ved lastbilens hjælp fik de startet deres bil, som dog resten af vejen til St. George ikke kørte ret godt. Generatoren og lyset virkede i perioder ikke, og kølevandstermometeret viste, at vandet skiftevis var varmt og koldt. Michael sagde, at bilen var svær at styre, da det var lige som om, et eller andet ville presse den til siden. Der kom også nogle uforklarlige lyde fra bagenden og panelerne. Da de ankom til St. George, parkerede de på en servicestation, og Jennifer skrev i et brev til sin mor, hvad de havde oplevet. For sjov så de op, og højt over dem fik de mellem stjernerne øje på adskillige ufoer. Michael fortalte, at på det sted, hvor de så det svævende ufo, var der en skarp lugt, meget lig med den lugt, der er, når en bilakkumulator oplades. De fandt også et mærkeligt stykke materiale under motorhjelmen, dette gav de til politiet, til hvem de også indrapporterede deres oplevelse.«

Tilsyneladende var der også flere af de lokale beboere, der så mærkelige objekter på himlen kort før midnat. Det er måske et sammentræf, men den lastbilchauffør, der hjalp parret igang, påstod, at hans lastbil »ikke opførte sig helt rigtigt« efter hændelsen (11). Det er iøvrigt interessant, at St. George -området, der længe har været centrum for en del ufo-aktivitet, for nylig fik en del omtale for »ild-kamp«-tilfældet (12).

Tilfælde 3: Bakers Creek Falls, New South Wales, 1978 (13).

Dette tilfælde drejer sig om den mærkelige oplevelse, Gary P (navn og adresse er i arkivet, men offentliggøres ikke) havde på Old Grafton Armidale vejen i januar 1978 (14). Det følgende er et kort sammendrag af, hvad der skete:

Meget tidligt på dagen den 10. januar 1978 så Gary P to ufoer ca. 15 km fra Grafton ud af Old Grafton Road. Det så ud, som om det ene af objekterne dalede langsomt hen langs bjergsiden. Det virkede som om det i perioder »udsendte et hav af gnister«. Denne observation varede ca. 20 minutter.

Det er imidlertid den tur, der fulgte, der er interessant her. Gary P fandt sig selv omkring kl. 05.00 i sin Kombi, der var parkeret på vejen. Til venstre for ham var der et utroligt, klart lys, der svævede et stykke borte i retning af Bakers Creek Falls. Hvordan kunne det være, han befandt sig her? Jeg citerer fra min rapport:

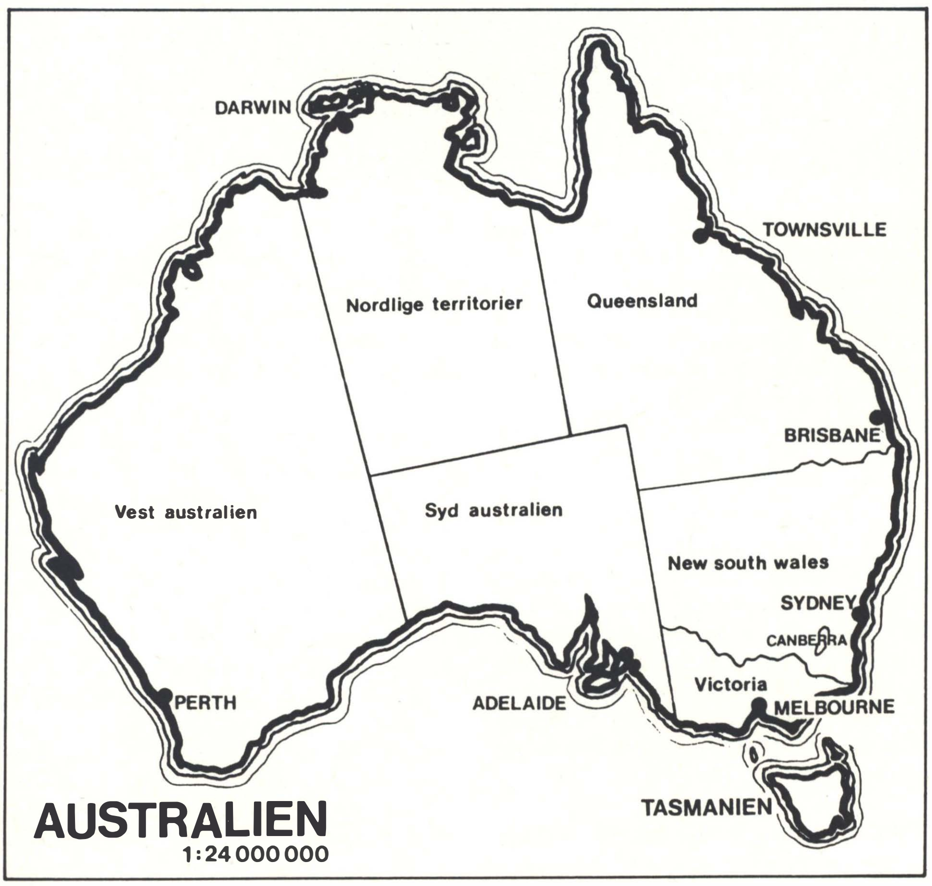
Hr. P's sansning af tid, fra han forlod Grafton til han fandt sig selv ved Bakers Creek Falls — en afstand på over 150 km — står ikke helt klart. Han mente, at den første observation fandt sted langt fra Grafton, men efter at have gennemkørt hans rute, står det klart, at den fandt sted omkring 10 minutters kørsel fra byen. Han mente også, at det kun var få minutter efter den første ufo-observation, han så en 'gruppe jægere' samlet om et bål ved vejsiden, men en rekonstruktion af turen viste, at disse 'jægere' dukkede op lidt over tre kvarter efter den første observation. Derefter mente han, at der gik endnu 10 til 15 minutter, til han fandt sig selv ved Bakers Creek Falls. Ved rekonstruktionen viste det sig, at der gik omkring 1½ time. Han kan faktisk ikke huske noget af turen fra han mødte 'jægerne' til han befandt sig ved Bakers Creek Falls. Selvom det er meget almindeligt, at man kan køre lange strækninger uden at huske turen, er denne vej sådan, at det ikke er muligt. Vejbelægningen består i det store og hele af grus, og vejen snor sig op mod en højslette, og selvom vejbelægningen på det sidste stykke er asfalt, skal man være meget agtpågivende, hvis man vil sikkert frem. Da jeg selv har kørt op og ned ad denne vej mange gange, finder jeg det overraskende, at en, der aldrig har kørt den før, ikke husker noget som helst om denne meget dårlige vej. Med mit kendskab til vejen, mener jeg, at der er mange steder, en træt bilist ville køre af vejen...

Efter hr. P's erindring om jægerne og omgivelserne, er der noget, der tyder på, at dette fandt sted ved Tyringham — et lille samfund ca. midtvejs mellem Grafton og Armidale. Her i 1978 har jeg forsket i, hvad der tilsyneladende er den største ufo-bølge Australien nogensinde har oplevet (15). Hr. P stoppede ikke for at dele sine oplevelser med 'jægerne', da han mente, han måtte have opført sig latterligt, og tidspunktet taget i betragtning, var det måske ikke lige sagen at holde møde med fremmede. Kort efter dette, erindrede han, at han 'så samme tingest igen — dette gule objekt ude i marken', men han var ikke sikker. Han fortsatte dog uden at huske, hvad der skete, til han var lige uden for Armidale, ved Bakers Creek Falls.«

Mit interview med hr. P afslørede, hvad der skete:

»Hvad, der skete, var — det næste jeg husker var, at jeg kørte ind til siden og standsede, jeg så op til venstre denne gang, og jeg så et utroligt, klart... som jeg troede var en kyllingefarm... og jeg stirrede på denne tingest i mere end 10 minutter, og der skete intet... Jeg kunne ikke tro det, så klar var denne tingest... Jeg skulle lige til at starte... Jeg tegnede det faktisk — dette kyllingehus — hvad jeg faktisk så, var at dette kyllingehus bevægede sig!«

Efter i længere tid at have fornøjet sig med det ikke samarbejdsvillige »vidnesbyrd« gik Gary P ud i marken for at komme nærmere på det usædvanlige objekt, han kunne se. Efterhånden som han kom nærmere, så det ud som om objektet trak sig tilbage i den tåge, der omgav det. Gary opdagede da, at han var på vej mod Bakers Creek Falls, og han så, tågen trak sig ud af kløften. Tågen stoppede pludseligt, og Gary P blev meget chokeret over at se, at tågen nu vendte retur med retning mod ham. Han blev hurtigt indhyllet i den, og sigtbarheden faldt til under 3 m. Samtidig med at tågen vendte tilbage, hørtes en lyd, som fra en støvsuger. Da der opstod lige som en søjle uden tåge over ham, kunne han se himlen. Derefter forsvandt tågen og lyden langsomt, og han stod alene ved Bakers Creek Falls. Han ventede til det blev mor-

gen, før han vendte tilbage til sin bil. Da han stod ved sin bil, bemærkede han, hvad han beskriver som to »chokbølger«, der kom med et minuts mellemrum, det var som hele området rystede. Så blev alt normalt, det blev morgen og klokken var 07.05.

Flere detaljer om dette tilfælde, findes i den rapport, Bill Chalker skrev om sagen (16).

Tilfælde 4: Baladonia, Western Australia, 1978 (17).

En 30-årig lastbilchauffør havde følgende oplevelse, da han den 5. februar 1978 omkring kl. 04.00 kørte øst for Baladonia:

»Da jeg kørte mod vest, mellem 40 og 50 km øst for Baladonia, så jeg et stort spotlight komme imod mig fra vest mod øst. Jeg troede, det var et andet køretøj, så jeg blinkede med overhalingsblinket adskillige gange, men det andet lys ændrede sig ikke. Derefter så jeg et stort diamant-formet lys (nr. 1) komme imod mig. Det havde røde, blå, grønne og gule lys, der oplyste vejen under det. Det hvide lys blændede mig til tider, så jeg så ikke, om det fløj direkte over mig, eller om det passerede mig til en af siderne. Jeg standsede derefter lastbilen og steg ud, men jeg kunne intet se. Efter et par minutter kørte jeg videre. Jeg så mig lidt omkring og fik øje på et rundt, mat hvidt lys (nr. 2) eller objekt på min højre side, det var mellem 5 og 7 cm i diameter og bevægede sig med samme hastighed som min lastbil. Jeg standsede, og det samme gjorde objektet. Jeg kørte videre, og objektet bevægede sig igen. Det forsvandt, da jeg kørte ind i Baladonia. Efter ca. 5 minutter dukkede det op igen på min venstre side. Jeg standsede, det samme gjorde en anden lastbil, der kom fra vest, og chaufføren spurgte, om der var noget galt. Jeg spurgte, om han kunne se noget, men da var objektet forsvundet.

Da jeg kørte videre, dukkede det igen op på min venstre side. Jeg fortsatte med at køre, og da jeg slukkede mine forlygter, skiftede objektet facon fra at være rundt til at være mere langstrakt (nr. 3), hvorved det blev ca. 45 cm langt og 20 cm højt. Dets farve var mat hvid med sorte segmenter (vinduer?). Et til to minutter senere tændte jeg igen mine forlygter, hvorefter objektet forsvandt. Et kvarter til en halv time senere dukkede det op igen på min højre side, denne gang var det rundt. Omkring kl. 04.30, da himlen begyndte at blive lys, forsvandt objektet.«

Denne beretning er på flere områder interessant, men det viste sig også, at chaufføren oplevede et »hukommelsessvigt« på 3 til 3½ time umiddelbart før ufo-observationen.

»Da jeg forlod Boarder Village, var jeg fuldt påklædt. Skønt jeg kørte forbi flere beboede områder, og jeg også kørte gennem Nidura, kan jeg ikke huske noget om turen fra kort tid efter min start og indtil 6 kilometer øst for Baladonia, lige bortset fra, at jeg talte med en eller anden om at finde på noget (der var nogen, der ville have, at jeg skulle stå inde for deres påfund, men det ville jeg ikke), jeg husker også, at jeg talte med to stemmer. Det næste, jeg husker, var, da jeg befandt mig 6 km øst for Baladonia, hvor jeg standsede for at tanke op. Jeg bemærkede da, at jeg stadig havde min T-shirt og Amco jakke på, samt mine underbukser, mine shorts var et eller andet sted i førerkabinen. Jeg tog hverken blaffere eller andre op på min tur fra øst mod vest.«

Tilfælde 5: Lawitta, Tasmanien, 1979 (18).

Da en ung mand kørte gennem Lawitta nær New Norfolk den 5. februar 1979 omkring kl. 21.50, blev hans motorhjelm pludselig oplyst oppe fra af et intenst, hvidt lys. Bilradioen døde, lyset gik ud, og motoren gik i stå. Senere på natten stoppede politiet den unge mand i byen Hobart. De ville tale med ham, fordi han kørte uden lys. Den

unge mand vidste ikke, hvem han var, hvor han kom fra, og hvor han boede. Politiet undersøgte ham og fandt hans adresse i hans personlige papirer, hvorefter de kørte ham hjem. Den unge mand boede sammen med nogle venner, der kørte ham til Royal Hobart Hospital, hvor man sagde, han var i en chok-tilstand. Hans puls var meget høj. Da lægerne lyste på hans øjne, dukkede hans erindring af, hvad der skete ved Lawitta, op. Han fortalte, at efter bilen var gået i stå, brugte han 10 til 15 minutter på at få den igang igen. Han kunne ikke huske, han var kørt til Hobart. Den unge mand var ikke interesseret i at få sagen undersøgt yderligere. □

Fortsættes i næste nummer

Referencer

(1) »Physical Evidence for UFOs in Australia — A preliminary study of the physical trace experience in Australia« af Bill Chalker (UFOCON 2, 1979).

(2) »Beyond the CE 3 Down Under« — Notes on the apparent absence of contact, time lapse and abduction in Australia, af Bill Chalker (UFOCON 3, 1977).

(3) Ibid, side 2-3 (1968, Parramatta); side 3-4 (1972, Mooraduc Road — Maureen Puddy); side 4 (ca. 1973, Springwood); side 4-5 (ca. 1974 — the Canberra »snails« case — Heather X) og side 5)1974, Goulburn-området).

(4) Ibid, side 6-8. Se Elkins »Aboriginal Men of High Degree« og Eliades »Australian Religions« & »Shamanism«.

(5) Ibid.

(6) Ibid.

(7) »Ufoaika«; »Suomi Newspaper«, 3/1973, side 12 og 13, oversat af Ikka Serra UFO Finland; personlig korrespondance fra de oprindelige vidner (Bill Chalker).

(8) Ben K var på vej hjem fra natarbejde omkring kl. 02.30. Helen, hans kone, vågnede af en dyb søvn kl. 02.55 og gik ud i den mørke nat. Efter at have gået 150 m i retning mod skoven, så hun et klart, gult lys mellem trætoppene og jorden. Det oplyste ikke omgivelserne. Da hun havde stået der et minuts tid, hørte hun, efter hvad hun selv siger, en indre stemme (muligvis telepatisk) sige *»Gå i seng Helen, gå ikke hen til lyset.«*. Helen vendte om og begyndte at gå hjem, men hun vendte dog tilbage til stedet for igen at blive hilst af den »indre stemme«, der opfordrede hende til at gå i seng. Denne gang gjorde hun det.

(9) Personlig korrespondance med de oprindelige vidner (Bill Chalker). Sagen undersøges endnu.

(10) »Balone Beacon« den 17. marts 1979 og personlig korrespondance med bladets redaktør (Bill Chalker).

(11) Ibid.

(12) UFOR (QLD); nationale aviser osv.; personlige undersøgelser (Bill Chalker).

(13) Personlige undersøgelser (Bill Chalker og David Reneke, UFOR (SNW)). Se også »A Strange Encounter at Bakers Creek Falls« af Bill Chalker, side 6-12, samt »Australian UFO Newsletter«, nr. 54 og 55, juli-august 1979.

(14) Ibid. »Australian UFO Newsletter« kaldes nu »Australian UFO Researcher« og udgives af UFO Research (NSW).

(15) »The Tyringham-Dundurrabin UFO Flap« af Bill Chalker (personlige undersøgelser).

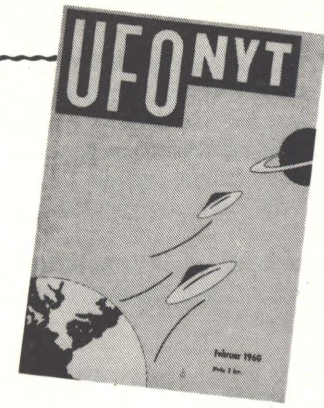
(16) Ibid, (14).

(17) Kommer fra Jeff Bell, UFOR(WA) og ACOS.

(18) Stammer fra TUFOIC & ACOS. Se »Mercury Hobart« den 17. februar 1979.

Kilde: UFORAN vol. 5, nr. 2, 1984.

Bringes med speciel tilladelse.
Oversættelse: Flemming Rasmussen.

SUFOI's STØTTEFOND

Nu over halvvejs mod målet

SUFOI's Støttefond har sat sig det mål at indsamle kr. 20.000. Og det er nu lykkedes at passere halvvejen mod dette mål - takket være mange frivillige bidrag fra vore læsere. Men der er jo stadig et stykke vej...!

Støttefonden har til formål at yde støtte til aktiviteter, der kan være med til at udbrede kendskabet om UFO-fænomenerne i Danmark. Og specielt i øjeblikket er der brug for støtte fra fonden. SUFOI er i gang med medlemsmøder over hele landet. Der har været møder i Aalborg, Sønderjylland, Valby og København, og flere er på vej. Disse møder har alene været mulige med fonden som økonomisk garant. Også en ny udstilling, som SUFOI er ved at fremstille, baserer sig på tilskud fra Støttefonden. Denne udstilling skal på turné i Tyskland og Danmark.

Synes du dette arbejde tjener et godt formål?

Vil du hjælpe os med at nå målet på kr. 20.000?

Alle personer, der skænker mindst kr. 15,- til Støttefonden, vil modtage et gammelt, sjældent eksemplar af UFO-NYT. Der er tale om UFO-NYT fra februar 1960, som altså er over 25 år gammelt - et rigtigt samleobjekt.

Beløb - store såvel som små - modtages med tak. De kan indbetales på giro 9 11 77 25, SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.
Girokortets modtagerdel bedes mærket »Støttefond«.

Total pr. 30.4.1986: Kr. 10.425,-

SYNSPUNKT

Sagen mod IFOet

Af Jenny Randles

Rumfartseksperten, James Oberg, har flere gange påvist, at raketopsendelser — især fra Sovjetunionen — er blevet fejlfortolket som ufoer. Oberg mener derfor, at alle oprindelige ufo-sager kommer under mistanke for at være groft overdrevne IFOer.
Den engelske ufo-forsker, Jenny Randles, gennemgår i denne artikel nogle undersøgelser hun har foretaget omkring dette spørgsmål.

Fire faser

Der er efter min mening fire faser i erhvervelsen af UFO data. Første fase er UFO »begivenheden« (den oprindelige stimulus). Dette kan være noget kendt (f.eks. Venus), eller det kan være ukendt. I begge tilfælde opfattes det altid gennem sanserne, og vi står således hos alle vidner tilbage med materiale fra anden fase, UFO »observationen«.

Jeg har undersøgt en række tilfælde, hvor den væsentligste vanskelighed opstår imellem »begivenhed« og »observation«. Et specielt illustrerende eksempel fandt sted en meget frostklar decembermorgen, da usædvanlige atmosfæriske forhold gjorde Venus ualmindeligt iøjenfaldende. Hen på formiddagen, nogle få timer efter Venus-»begivenheden«, indgav et lokalt par melding om en UFO-»observation«, og jeg opnåede at få deres vidneforklaring. De havde set et klart lys gennem både trætte øjne og overisede vinduesglas, som et noget forvrænget klart lys. Da de først bestemte sig for, at det var et UFO, de betragtede, holdt de øje med det i lang tid; manden jagtede det endda tværs over et moseområde. Til sidst svandt det ind til et lille punkt, efterhånden som morgenhimlen blev lysere. På trods af parrets usædvanlige ordvalg i beskrivelsen af »synet« var det muligt at fastslå, hvad de havde set. Deres forvrængninger havde ikke totalt ændret den medførte væremåde for Venus, som blot havde opført sig, som den altid gør. Var jeg blevet fortalt, at lyset var landet og havde udspyet små væsener, ville den undersøgelse, jeg stod overfor, ikke have været en så simpel opgave.

Tredje fase i vores udvikling er den »beretning« om ufo'et, som vidnerne giver os. Den største vanskelighed her er, at jo flere gange beretningen bliver gentaget, jo mere indviklet bliver historien. Den optager detaljer fra reaktionerne hos dem, den fortælles til, og vidnet omformer ofte sin observation inde i hovedet.

I den netop beskrevne IFO-sag om Venus fik jeg lejlighed til at se denne proces i funktion, da vidnerne talte med en lokal avis og blev interviewet i TV, hvor de gengav deres »beretning«. Disse medier ØNSKEDE en UFO-historie (jeg ved det, for jeg fortalte avisen, hvad den virkelige stimulus var: Avisen var ikke interesseret!). Dette ønske blev tydeligvis overført på vidnerne. Indenfor et døgn efter »begivenheden« var vidnernes »beretning« nu helt anderledes. De havde udbygget den historie, de oprindeligt fortalte mig, og de havde nu en fast forankret form på ufoet (en højst usædvanlig form), og de overværede endda en landing (hvilket i virkeligheden var en illusion frembragt af terrænet).

Hvis en ufolog var kommet ind i billedet nu, ville det have været meget vanskeligt for ham at finde ud af, hvad vidnerne havde set. De beskrev ikke længere Venus. Imidlertid krævede (og fik) jeg sendetid i Tv til at gendrive deres version — og jeg foreslog seerne, at de næste morgen, hvis det var klart vejr, skulle gå ud og kigge i nøjagtig samme retning, som den, vidnerne sagde, de havde kigget i. Jeg lovede dem, at de ville få »ufoet« at se. Der var nu kun gået to dage, og Venus var i stort set samme position på himlen.

Tilfældigvis dukkede medlemmer af en UFO-gruppe, som ikke just er kendt for sin kompetence i efterforskningsmæssig henseende, op på scenen på dette tidspunkt. Jeg bestemte mig til at holde mig i ro og registrere, hvad der skete.

Jeg blev ikke overrasket over at opdage, at de mindre end to dage efter »observationen« interviewede vidnerne og viste dem en samling ufo-billeder, idet man bad dem vælge det billede, de syntes, deres ufo mest lignede. Efter denne utrolige handling valgte vidnerne et af George Adamski's billeder, og gruppen gik omgående videre til fjerde og sidste fase, da de præsenterede ufo-folket for en ufo-»rapport«. Denne rapport indeholdt alle deres fordomme og forudindtagethed, såvel som de tåbeligheder, der fulgte sagens udvikling fra »begivenhed« til »beretning«.

Gruppens endelige ufo-»rapport« bedyrede, at et fremmed fartøj var landet ved siden af parrets hus. Men alt, hvad der var foregået, var selvfølgelig en observation af Venus.

Studiet af denne ifo-sag lærte mig mere end hundreder af ægte ufo-begivenheder, og jeg begyndte at kigge meget mere omhyggeligt på ufo-begivenheder, som dem Allan Hendry dokumenterede i sin bog »UFO Handbook.« Jeg er siden blevet foruroliget over det antal sager, hvor usædvanlige ufo-»beretninger« er blevet frembragt af vidner til så almindelige »begivenheder« som en observation af Månen.

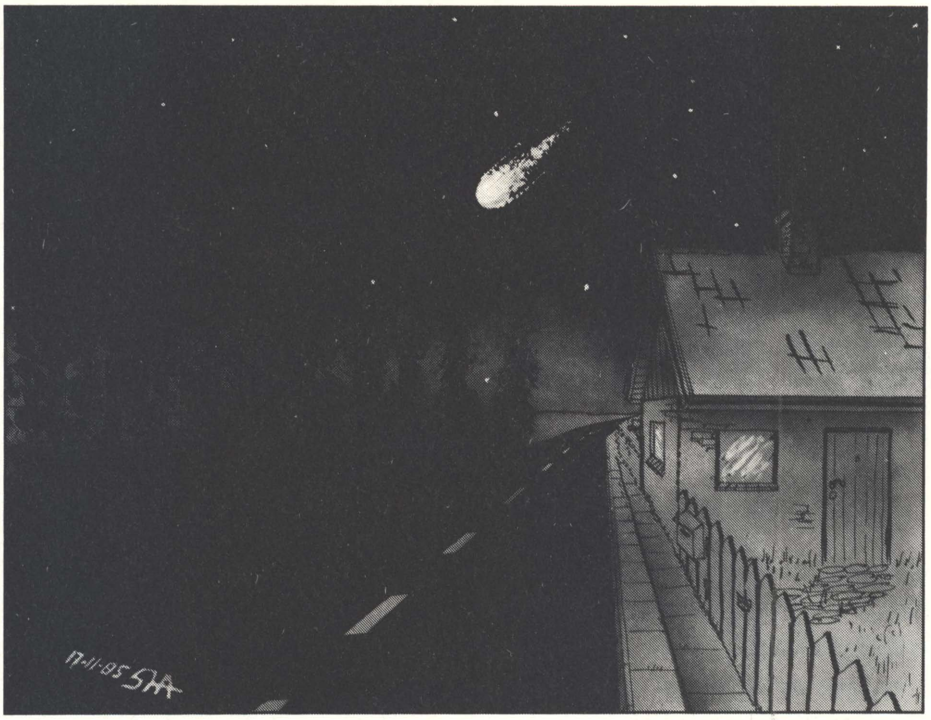
Men hvad jeg ønskede at vide (på en måde for at forebygge Obergs synspunkter) var, hvorvidt enhver typisk »beretning« om et mærkeligt ufo kun skulle være resultatet af en oprindelig »begivenhed«, som har gennemgået den række af omstændigheder, jeg har skitseret. Jeg taler her om »beretninger« i stedet for »rapporter«, fordi jeg personligt kan betragte »beretninger«, som sager, jeg har undersøgt før nogen anden — og således forbigå den fjerde fase i udviklingen.

Det var på dette tidspunkt, skæbnen og himlen gav mig en hjælpende hånd.

Cosmos »begivenheden«

Nytårsaftensaften, 31. december 1978, fandt en bemærkelsesværdig ufo-»begivenhed« sted. I adskillige minutter krydsede et strålende hvidligt objekt med varierende form langsomt himlen over England omkring kl. 19.05. Da dette er en stor festaften, var der mange mennesker udendørs (de fleste på vej til fester). Der var kun få skyer, hvilket gav næsten optimal sigtbarhed. Fænomenet blev formentlig observeret af tusinder af mennesker over hele Storbritannien.

Det tog ikke lang tid for ufologer at finde ud af, hvad der var foregået. Startraketten fra en russisk satellit, Cosmos 1068, som var blevet opsendt få dage tidligere, var

Ill.: Stefan Harboe Andersen.

vendt tilbage til atmosfæren og brændte op i et imponerende sceneri. Vragstykker faldt ned over Vesttyskland, men det var de Britiske Øer, som fik det bedste syn af halen af brændende materiale, da den kom ned. Naturligvis var en sådan forklaring ikke åbenbar for de fleste af vidnerne. For dem var det blot et mysterium på himlen — med andre ord et ufo.

To andre faktorer gjorde i fællesskab dette massesyn meget interessant. Et par måneder tidligere havde filmen »Nærkontakt af Tredje Grad« haft premiere i England, og den gik stadig. Dette var den første store ufo-optræden siden filmen kom op, og derfor blev tilskuernes tankegang hurtigt sporet ind på de gådefulde ufoer. Af endnu større betydning er, at på nøjagtig samme tidspunkt havde hændelsen med de berømte ufo-film fra New Zealand fundet sted i Kaikoura, og filmoptagelserne fra flyet blev sendt rundt over hele verden, hvor de blev medie-sensationer — i England blev de endda hovedemner i Tv nyhederne i de næste par dage (se bl.a. UFO-nyt 5/82). Den engelske offentlighed var i en grad som aldrig før vænnet til at tænke på ufoer. Det kan derfor ikke overraske , at den omfattende avisdækning af observationerne af rakettens tilbagekomst over England ofte kom ind på en mulig sammenhæng med begivenhederne over New Zealand.

Jeg betragtede alt dette med en del fascination, fordi jeg hurtigt indså, at ufologien her stod over for en enestående mulighed. Vi fik praktisk taget serveret en forsøgssituation. Her var chancen for at foretage ægte videnskabeligt arbejde.

Lad mig tilføje, at jeg ikke straks var klar over denne betydning. Lige så lidt forstod jeg til fulde, hvad man kunne gøre, før jeg opdagede de få vidneberetninger om Cosmos 1068's tilbagekomst. På dette tidspunkt indså jeg, at jeg havde mulighed for at afprøve det argument, at »alle ufoer er overdrevne ifoer« under eksperimentelle forhold. Til dette formål gik jeg i gang med at indsamle så mange skriftlige »beretninger« fra vidner, som jeg kunne. Jeg fik i denne forbindelse især hjælp fra en gruppe ved navn »the North Lancashire UFO Group«, som skønt den forstod, at fænomenet formentlig var forårsaget af Cosmos 1068, alligevel følte, at den for en sikkerheds skyld ufortrødent skulle indsamle vidneudsagn. Nogle få andre reagerede på samme måde, og i løbet af det næste år eller to lykkedes det mig at erhverve en stor samling — bestemt det største antal uafhængige beretninger om den samme oprindelige begivenhed, jeg personligt nogensinde er stødt på.

Jeg må gøre opmærksom på, at det ikke var almindeligt kendt, at fænomenet var blevet identificeret som Cosmos 1068. På det tidspunkt, da dette blev bekræftet, havde medierne mistet interessen for historien, og den eneste egentlige forklaring, der blev givet, var nogle få hastige erklæringer om, at det sete formentlig havde været »stjerner« eller »klare meteorer«. Derfor var de fleste af de beretninger, jeg havde at gennemgå, fra observatører, som med ægte forvirring havde set, hvad de fortsat tog for at være et ufo.

Til brug i mine undersøgelser udvalgte jeg 100 sager ud af omkring 130 mulige, idet jeg udelukkede dem med utilstrækkelige oplysninger. Mine 100 beretninger var et typisk tværsnit af observationerne af Cosmos 1068's tilbagevenden.

Jeg studerede disse beretninger fra et antal forskellige synsvinkler for at fastslå, hvor nøjagtigt visse træk var blevet registreret. Jeg vil i det følgende kort opridse nogle få eksempler.

Vidnerne fordelte sig over alt fra skolebørn og husmødre til videnskabsmænd og luftfartspiloter. Hovedvægten lå selvfølgelig på folk med almindelige erhverv. Der kunne ikke påvises nogen forskel fra den normale liste over ufo-vidner.

97% beskrev tidspunktet for begivenheden som mellem kl. 19.00 og 19.20, og hovedparten samledes omkring 19.08 (som vides at være det omtrentlige midt-tidspunkt for begivenheden). En af de mindst nøjagtige beretninger kom fra en politimand i Hertfordshire. Hans tidspunkt, som han hævdede at have taget på politistationens ur, var omkring 10 minutter ved siden af. Kun tre beretninger gav vildt fejlagtige tidspunkter. En opgav kl. 21.00 (næsten to timer for sent), og de to andre var under én time for tidlige. Men i ét af disse tilfælde er der rimelig grund til at formode, at begivenheden var et helt andet fænomen, som er blevet »forvansket« til at ligne den oprindelige beskrivelse af Cosmos 1068, efter at vidnet havde læst mange beretninger om denne begivenhed i aviserne.

87% anslog objektets retning mere eller mindre korrekt som nordvest-sydøst. Kun to var langt ved siden af — men begge befandt sig på åbent land og langt fra enhver mulighed for at orientere sig.

Varighed er noget, en ufolog vil forvente ville blive rapporteret fejlagtigt. Og i dette tilfælde er fænomenet blevet set i forskellige tidsrum afhængigt af forskellige omstændigheder (f.eks. hvor meget af himlem, der var synlig for vidnet). Men størsteparten har registreret tidsperioder på mellem to og tre minutter, hvilket formentlig er tæt på virkeligheden. Næsten ingen sagde under ét minut, men tre talte om 10 minutters varighed (i hvert fald en overdrivelse). Der var ingen beskrivelser, som gik ud på, at objektet »strøg forbi på sekunder« eller »fløj rundt i halve eller hele timer.« Hvis man afsatte en fordelingskurve over varighederne, ville medianen være tæt på det nøjagtige — og de tider, der gives, er i hvert fald gode nok til at udelukke sådanne ting som meteorer.

Lad os nu vende os mod beskrivelsen af objektet. Farven varierede fra hvid over gul til lys orange (og hver af dem er lige gode muligheder — den rigtige farve var en slags gullig hvid). Formen var ensartet (skiftevis opgivet som cigar-, pølse-, haletudse- og cylinderformet). Der var ingen kuppelformede skiver eller lignende fantasifulde fortolkninger. Ikke en eneste beretning var vildt fordrejet fra den sande form (som rent faktisk varierede fra rund til oval).

Halen af brændende vragdele skabte en spændende illusion, en effekt, som er velkendt blandt psykologer. De isolerede »stumper« blev af flere vidner forbundet med hinanden og fortolket som lysende vinduer på siden af et fartøj med mørkt skrog. På deres skitser »indføjede« de det usynlige skrog, hvilket forstærkede »cigaren« eller »cylinderen«. Men den mest almindelige beskrivelse af denne effekt var,

at »objektet lignede en jernbanevogn på himlen«.

Vi var så heldige at have en film af objektet, taget af vidnet Paul Rimmer fra Morecambe, Lancashire. Dette giver os en skala at fortolke de registrerede former ud fra. Formentlig, fordi denne film (da den var fremkaldt) støttede Rimmer's hukommelse og forhindrede ham i at forvrænge observationen ved sammenblanding med andre ting, var hans mundtlige beskrivelse af objektets form en af de mest præcise.

De mest upræcise enkeltelementer var højde og tilsyneladende størrelse. Disse varierede kraftigt fra »en ært i en arms længde« over »en fjerdedel så stor som fuldmånen« til »ti gange så stor som et lavtflyvende jetfly«. Alle disse fejltagelser havde at gøre med den næsten universelle (og helt forståelige) antagelse, at begivenheden foregik i en højde på kun nogle få tusinde fod i stedet for flere miles (som var den faktiske højde). Selv flyveledere ved Manchester Airport anslog objektets flyvehøjde til omkring 4000 fod (ca. 1,2 km).

Disse konstateringer burde ikke komme som en overraskelse for nogen erfaren efterforsker. Men de har overbevist mig om, at de traditionelle spørgsmål om objektets højde og størrelse ikke burde stilles et vidne. De er i høj grad misvisende og kan, hvis de tages bogstaveligt, være farlige. Efter min mening bør ufologerne koncentrere sig om de aspekter, hvorom vi kan have en vis grad af sikkerhed. Et vidne, som observerer en ufo-begivenhed om natten kan umuligt med nogen form for nøjagtighed anslå højden (og dermed størrelsen) på det fænomen, han ser.

Hvad med de forklaringer, der gives på fænomenet? Der var adskillige ideer. Ikke mindre end 15% af vidnerne sagde, at de oprindeligt troede, det var et brændende fly, som var ved at styrte ned. Adskillige brandstationer rapporterede, at de den nat var blevet kaldt ud til flystyrt, som ikke fandtes. Andre populære ideer var en »raket, der sendes op«, et »nødblus« og adskillige »usædvanligt klare meteorer«. Selvfølgelig valgte de fleste af rapportørerne til sidst at holde sig til at betegne fænomenet som et »ufo«, hvilket efter omstændighederne var yderst fornuftigt. Ingen beskrev det, han eller hun så, som et »rumskib«, skønt nogle få beretninger begyndte at pege i den retning (ironisk nok VAR objektet i dette tilfælde et »rumskib«).

Ud ad de 100 beretninger var der kun en, som beskrev nogen form for forbundet effekt — en hund, der gøede i Birmingham. Hunden kan have gøet af den brændende raket. Hvis synet kunne ophidse mennesker, hvorfor så ikke dyr? Det kan også have været et tilfældigt sammentræf. Men det blev aldrig for alvor udlagt som »påvirkning af dyr« forårsaget af ufoet, ikke engang af vidnet.

Der forekom ingen beretninger om væsener, biler med motorstop, fysiske spor, påvirkninger af vidner, og så videre. Ingen af

Ill.: Stefan Harboe Andersen.

beretningerne beskrev et objekt, som var enten fremmedartet eller ramte helt ved siden af det udseende, rakettilbagekomsten faktisk havde. En beretning havde en kort periode, hvor objektet svævede rundt, og to andre nævnte små kursændringer, men begge dele skyldes små optiske illusioner. I det store og hele var beretningerne forbløffende præcise.

Selvfølgelig kan man betragte dette som et isoleret resultat. Men William K. Hartmann har i Condonrapporten foretaget en lignende undersøgelse af Zond IV's tilbagevenden over USA. Og hans resultater var ikke ret forskellige fra mine.

Få eksotiske beretninger

Det specielle forhold ved det britiske »eksperiment« i 1978 var, at her var der rige muligheder for at store overdrivelser kunne opstå. Interessen for ufoer var vakt takket være Steven Spielberg's film. Der var sammenfaldet med de sensationelle fim fra New Zealand. Det var nytårsaftens, hvor indtagelsen af et langt større kvantum alkohol end normalt, gjorde vidnernes opfattelsesevne mere disponeret for forvrængninger. Og der var denne højst usædvanlige stimulus, som den engelske befolkning i almindelighed var uvidende om og ganske uforberedt på.

Jeg mener, at hvis Oberg's teorier på nogen måde skulle være troværdige, så skulle vi her have haft mange tilfælde af »eksotiske« ufo-beretninger. En kritiker vil muligvis indvende, at jeg har forbigået dem, der rent faktisk forekom. Men hvis forholdet er mindre end en til 100, så får vi svært ved at forklare, at ti ud af 100 af de rapporter, der kommer til vores kendskab, handler om ufoer, ikke ifoer. Det forekommer mig, at den totale mangel på ufo-sager af den klassiske type i min gennemgang af Cosmos 1068 sagen (ingen CE2, 3 eller 4 sager) kaster tvivl over det argument, at »alle ufoer er overdrevne ifoer«.

Man skal dog være forsigtig. I 1982 talte jeg med et vidne, som beskrev sin observation af Cosmos 1068's tilbagevenden. Han var overbevist om, at den var foregået 31. januar 1979, og kunne ikke overbevises om det modsatte. Hans beretning var imidlertid ret nøjagtig, og det var let at spore tilbage fra hans beskrivelse til begivenheden. Men der var tegn på forvanskning forårsaget af utallige genfortællinger. Og han insisterede hårdnakket på, at de »lysstriber«, der kom ud fra objektets bagende, bekræftede ham i hans tro på, at det var et atomkraftdrevet rumskib! Og alligevel havde han ikke forvredet begivenheden voldsomt.

Dette fremhæver vigtigheden af en hurtig undersøgelse af sagerne. Selv et tidsrum på nogle få timer kan reducere vidneudsagnets værdi alvorligt, og problemet bliver større, hvis der går længere tid. Men hvis vi kan få fat i et vidne rimeligt hurtigt, er der stor sandsynlighed for, at vi kan finde ud af, hvad der virkelig skete. □

Kilde:
International UFO Reporter January/February 1985.

Oversættelse:
Brian Poulsen.

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Brasiliansk overflyvning

Den 22. maj blev Ole Knudsen, SUFOIs Alarmcentral, ringet op af Sv. E. Pedersen, som er formand for de lokale radioamatører. Han havde lige talt over radioen med en amatør i USA, som viderebragte en UFO-historie.
Natten til den 21. blev Brasilien og øen Martinique overfløjet af ufoer i stort tal. Over Brasilien generede objekterne flytrafikken, og militære jagere blev sendt op, men de kunne ikke indhente objekterne, som fløj med hastigheder over 800 miles/h. (1300 km/t).
Den 23. maj kunne flere danske aviser bringe historien. Vi gengiver her artiklen fra Berlingske Tidende.
Sagen vil blive undersøgt af SUFOI i samarbejde med den tyske ufo-organisation CENAP.

KMH

Brasilianske kampflyvere på UFO-jagt

RIO DE JANEIRO (AP)
Regeringen sendte kampfly op for at jage flerfarvede UFOer på størrelse med bordtennisbolde, da de i stor fart fløj hen over tre brasilianske byer, oplyste chefen for Brasiliens luftvåben i onsdags.
Genstandene viste sig mandag aften på radarskærmene i regeringens luftforsvarscenter, fortalte ministeren for flyvevåbnet, Otavio Moreira Lima.
»Jeg kan ikke give en forklaring på fænomenet,« sagde brigadegeneral Moreira Lima,« for vi har ingen. Efter at de havde vist sig på vort radarsystem i Sao Paulo og forstyrrede flytrafikken besluttede vi at sende fly op efter dem.«
Flyvevåbnet sendt fire kampfly - to franske Mirage-fly og to amerikanske F-5 fly - op for at jagte de uidentificerede flyvende objekter, som blev observerede over Sao Paulo, Sao Jose dos Campos og Rio de Janeiro, oplyste Otavio Moreira Lima.

Ledsagede flyene

»En af F-5 piloterne rapporterede, at han havde set flerfarvede genstande. 13 af disse genstande ledsagede hans fly - syv på den ene side og seks på den anden side af flyet«.
En anden pilot, der blev interviewet af det førende nyheds-tv-selskab Globo, beskrev UFOerne som værende »af form og størrelse som bordtennisbolde, der fløj med en hastighed af 1400 km i timen«.
Ifølge Otavio Moreira Lima var piloterne blevet bedt om hver især at give en detaljeret, skriftlig beskrivelse af, hvad de havde set.
Flyene forfulgte UFOerne i næsten tre timer, men var nødt til at vende om, fordi de var ved at løbe tør for brændstof, oplyste TV Manchete, et nyhedsselskab.

Udklip fra Berlingske Tidende fra den 23/5 - 86.

Operation UFO

Gudbrandsdalen i Norge bliver optagelsesstedet for store dele af den amerikanske film »Operation UFO«. Det er det amerikanske film- og distributionsselskab PSO — Producer Sales Organization — som står bag projektet, med norsk assistance af Viking Film.
Kilde: Adresseavisen, 1985 (nøjagtig dato ukendt).

IFO-forskningscenter

I Columbus, Ohio, er der oprettet et forskningscenter for studiet af identificerede flyvende objekter (ifoer, dvs. fænomener, man engang troede var ufoer), ufoer, ufo-fupnumre og hallucinerede ufoer. Dette forskningscenter, Center for Identified Flying Object Studies (CIFOS), vil primært hellige sig studiet af pålideligheden af ifo- og ufo-observatørernes beretninger; de faktorer, der forøger, undertrykker og fordrejer ifo- og ufo-observatørernes beretninger, samt alle andre af ifoernes og ufoernes psykologiske og sociale aspekter.
For at føre denne forskning ud i livet og for at hjælpe andre forskere, er CIFOS' leder Hobert Gregory interesseret i at høre om de enkelte ifo-observationer og ufo-fupnumre, som så med præcise, oplysende og computerbaserede data vil blive omarbejdet i korte resuméer. Ud fra disse resuméer vil der blive foretaget deskriptive og statistiske analyser. Til brug for videnskaben vil CIFOS offentliggøre et katalog over disse resuméer.
CIFOS håber inderligt på, at det bliver muligt at skaffe informationer om ifoer, ufo-fupnumre og hallucinerede ufoer til brug for videnskabsmænd og andre interesserede personer, samt at udføre eksperimenter på amerikanske universiteter.

Kilde:
The Skeptical Inquirer, Vol. 10, efterår 1985.

Oversættelse:
Flemming Rasmussen.

Hypnose under lup

I efterhånden mange år har man diskuteret for og imod hypnose som redskab i forskellige sammenhænge. Man har diskuteret, hvordan hypnose egentlig fungerer i forbindelse med menneskets hukommelse, og man har undersøgt, hvor præcise detaljer, der kan dukke op fra det ubevidste under hypnose.
Hypnose har stor interesse for UFO-forskere. Mange vidner har lidt af et såkaldt »tidstab«, hvor de ikke har været i stand til at huske hændelsesforløbet fra en bestemt periode under en nærobservation. Ofte bliver hypnose taget i anvendelse i sådanne tilfælde, i et forsøg på at finde ud af, hvad der er sket. I nogle sager kommer der igennem hypnose fantastiske historier for dagen, historier om rumskibe, bortførelser, medicinske undersøgelser foretaget af rumfolk etc. Hvem husker fx ikke det berømte tilfælde med Betty og Barney Hill, der flere gange har været behandlet her i UFO-NYT.
Kontrollerede forsøg med hypnose synes at vise, at man er i stand til at genkalde ellers glemte detaljer. Der er dog forskel, alt efter hvilken slags information, der er tale om. Nonsens-

data som tilfældige tal eller ord bliver ikke husket bedre af personer under hypnose. Men er der mening i oplysningerne går det bedre. Den type information, der bedst kan genkaldes fra det ubevidste under hypnose, synes at være meningsfyldte hukommelsesbilleder, eller serier af billeder, der er logisk sammenhængende. Dette synes at give en god chance for hypnose-behandling ved visuelle observationer, som fx UFO-observationer.
Generelt fraråder den amerikanske medicinske sammenslutning dog at lægge for stor vægt på hypnotisk information. Efter et to-års studium har man konkluderet, at hypnose ganske vist kan forøge den mængde information, der kan huskes, men samtidig kan der også introduceres fejl i de huskede detaljer.
Baggrunden for denne konklusion er bl.a. forsøg, hvor personer skulle huske vers, som de havde lært for år tilbage. Under hypnose kunne personerne faktisk huske versene langt bedre, men samtidig digtede de videre på versene og »huskede« dele af vers, der aldrig har været i sangene.
Derfor bør hypnose kun anvendes, hvor der er mulighed for at efterkontrollere oplysningernes nøjagtighed, siger den medicinske sammenslutning. Dette indeholder også en klar advarsel til UFO-forskerne, der måske lægger alt for stor betydning i de detaljer, som UFO-vidner husker under hypnose. Her er der netop tale om tilfælde, hvor det er meget vanskeligt — og i mange tilfælde umuligt — at kontrollere oplysningernes nøjagtighed.

Scientific American, 252,73, Juni 1985. American Journal of Clinical Hypnosis, 26:212, 1984. Science Frontiers, no. 38 og 40.
/pa.

Lydløse fly

John Rimmer, der var redaktør af det engelske ufo-tidsskrift MAGONIA, havde en vinteraften en meget tankevækkende oplevelse, mens han var på vej til et redaktionsmøde. Han fortæller her om oplevelsen med sine egne ord:
»Jeg var lige stået af toget og gik langs stationen på vej mod den pub, hvor jeg skulle møde mine kolleger, da jeg blev opmærksom på et klart, flimrende lys lige foran mig omkring 30-40° oppe. Det svævede fuldstændig stille, men så ud til at blive klarere, da det delte sig i et rødt og et grønt lys med et kraftigt hvidt, der lyste fremad. Det rørte sig stadig ikke. Pludselig udsendte det et meget kraftigt lysglimt, der næsten blændede mig. Da jeg igen så op mod lyset, så jeg, at de farvede lys stadig var det samme sted, men nu blinkede de tilsyneladende fra oversiden af et stort, glødende, hvidt objekt. Da jeg havde betragtet det et stykke tid, var det lige som om, at det fløj mod venstre og kom nærmere. Jeg gik helt alene på en lille gangsti, og der var ingen kørende trafik. Alligevel hørte jeg ikke en lyd fra objektet.
Indtil dette tidspunkt kan beretningen godt virke temmelig mystificerende, og man kan sagtens forestille sig, at den ville kunne ende sine dage som en spændende ufo-observation. Men selv om jeg har fortalt, hvad jeg *så* den vinteraften, har jeg ikke fortalt, hvad jeg *vidste!*
Det bør nok fortælles, at vore redaktionsmøder foregår i en pub i Richmond, og en af de negative ting ved denne ellers dejlige by er, at den er lige under indflyvningsruten til London's store lufthavn Heathrow. Det betyder, at der ca. hvert andet minut dagen igennem passerer et lavtgående fly lige hen over byen. Stien fra stationen i Richmond går næsten parallelt med denne flyrute.
Så i det øjeblik jeg så lysene på himlen, vidste jeg, at det var et fly, der fløj direkte mod mig og derfor ikke så ud til at bevæge sig. Den hvide lyskegle var selvfølgelig de tændte landingslys. Først lyste de lige frem mod mig, hvorefter de blev rettet opad, da flyet lagde an til landing. Det var lyskeglerne fra disse stærke projektører, der først ramte jorden, og da de rettedes opad, ramte de mig lige i øjnene. Jeg befandt mig altså lige i midten af lyset fra et par 1000 W projektører. Da lysene var rettet nedad, oplyste de den let disede vinterluft og lavede derved en veldefineret oplyst trekant med røde og grønne lys oven på.
Spørgsmålet om lyd er meget vigtigt. Dette var et stort passagerfly, der fløj meget lavt. Alligevel hørte jeg ingen motorstøj i den stille aften (den nærmeste vej er nogle hundrede meter borte bag nogle høje bygninger) før flyet var næsten lige over mig. Det henleder opmærksomheden på et par fejlslutninger, der ofte begås inden for ufologien. At man ikke hører noget, udelukker altså ikke et fly som forklaring. »Svævende« eller »ubevægelig« udelukker heller ikke et fly. Flylys kan opføre sig mærkeligt, og det er ikke altid piloterne følger de strenge regler, der er inden for den civile lufttrafik«.
Således slutter John Rimmer sin beretning. Oså for danske observatører har disse oplysninger stor betydning. Fly er en af hovedårsagerne bag de beretninger som SUFOI modtager, og mange mennesker er ikke klare over de forhold omkring fly, som John Rimmer beskriver. □

Kilde:
BUFORA Bulletin (u.å.).

Oversættelse og bearbejdelse:
FR/PA.

J. Allen Hynek død

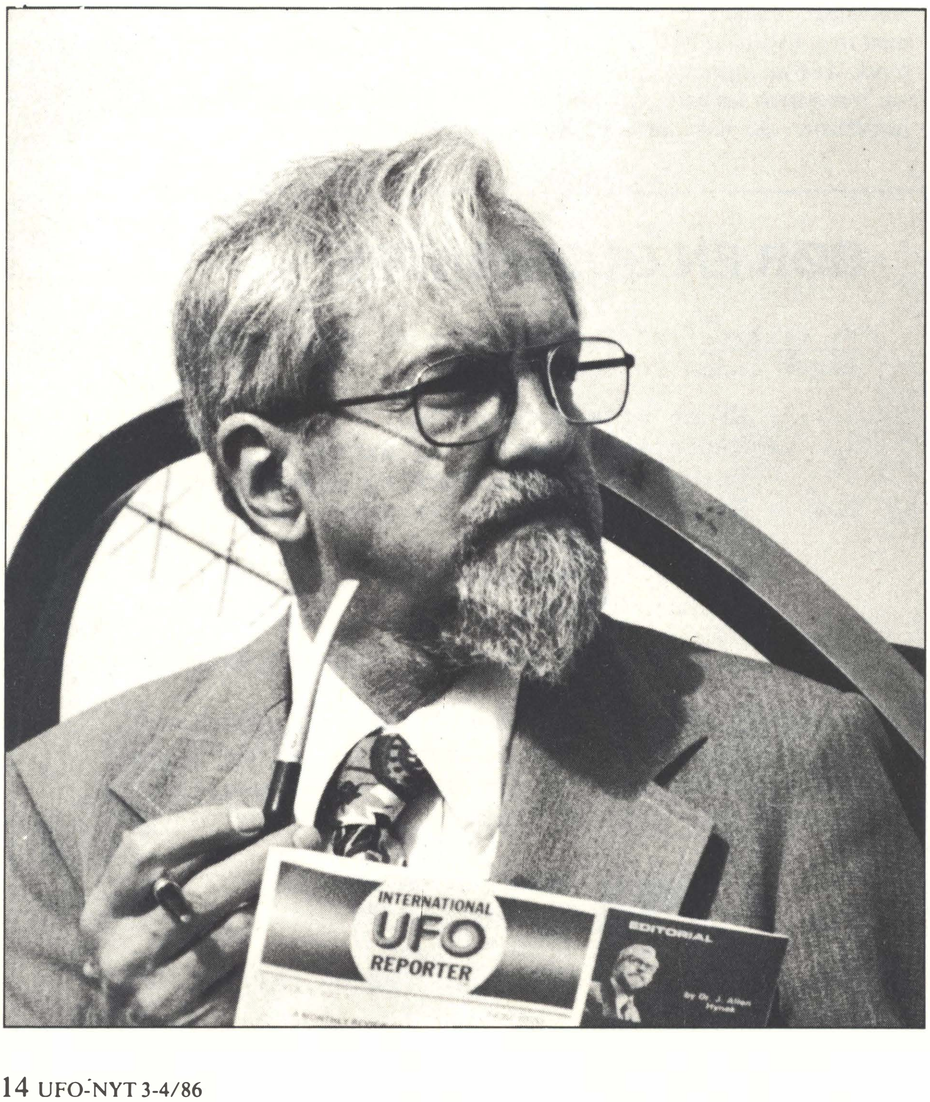
Af Ole Henningsen.

Med hans død har seriøse ufo-interesserede over hele verden mistet deres mest fremtrædende talsmand.

J. Allen Hynek blev født i Chicago i 1910 af tjekkiske forældre. Efter universitetsuddannelse fik han sin doktorgrad i astrofysik i 1935. Han har siden bestridt en lang række jobs ved forskellige højere læreanstalter, ligesom han var leder af Deaborn Observatoriet ved Northwestern University i USA fra 1960 til 1975.

Som UFO-tidsskrift er vi naturligt mest interesserede i UFO-siden af hans virke og vil derfor overlade omtale af hans astronomiske karriere til fagtidsskrifterne.

UFO-mæssigt træder Hynek ind i billedet i 1948, da han af Det amerikanske Luftvåben bliver anmodet om som astronom at foretage en vurdering af visse UFO-rapporter, som på dette tidspunkt var indsamlet af luftvåbnets undersøgelsesprojekt.

Adskillige af de indkomne rapporter havde en naturlig astronomisk forklaring, som f.eks. Venus, meteorer eller lignende. Det var derfor naturligt for luftvåbnet at henvende sig til den nærmeste astronom, der tilfældigvis på det tidspunkt var J. Allen Hynek, som derefter blev tilknyttet projekt »Blue Book« som videnskabelig konsulent.

Når Hyneks navn i halvtredserne og først i tresserne var nævnt i medierne, var det ofte i forbindelse med en eller anden udtalelse fra Det amerikanske Luftvåben, som bortforklarede UFO-observationer. Visse af disse forklaringer forekom ofte at være ret søgte, og Hyneks navn var derfor ikke særlig vellidt i Ufo-kredse verden over.

Helt galt blev det i 1966, da han fra en pressekonference blev citeret for teorien om sumpgas, der skulle forklare en række usædvanlige observationer i Michigan-området. Først langt senere fik man et mere nuanceret syn på hans udtalelser fra denne berømte/berygtede pressekonference, som Kim Møller Hansen mere detaljeret har beskrevet i et tidligere nr. af UFO-NYT.

Hyneks indstilling til Ufo-observationer var oprindelig, at der var tale om det rene nonsens, for visse fænomeners vedkommende udsprunget af fejlopfattelsen af naturlige fænomener.

Efterhånden, som han fik indblik i det indsamlede obervationsmateriale, blev han mere og mere betænkelig ved den måde luftvåbnet behandlede tingene på.

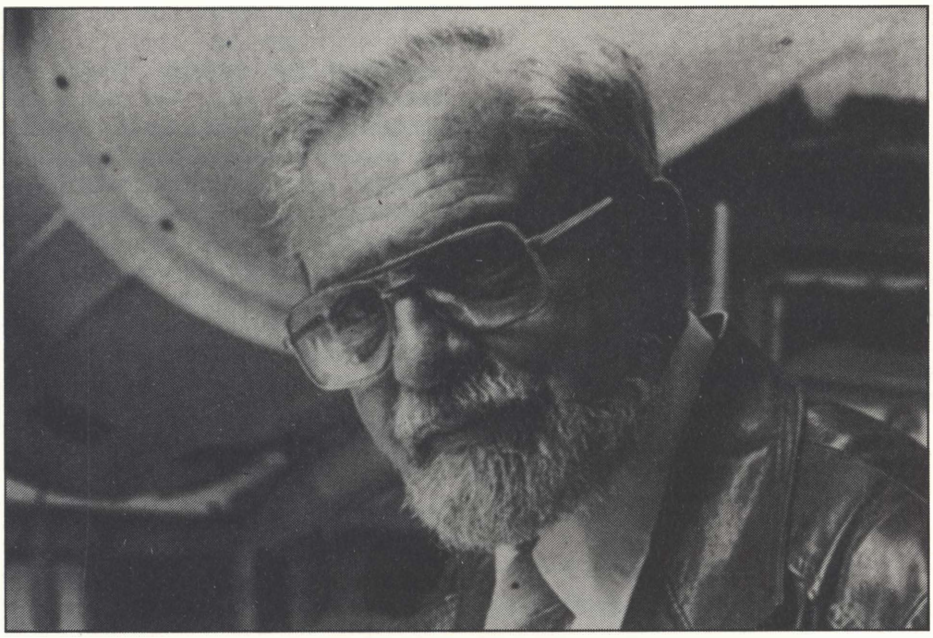
Midt i tresserne kom det til et personligt vendepunkt for ham, bl.a. på grund af de mange — også for ham — uforklarlige observationer foretaget af trænede observatører, f.eks. indenfor Det amerikanske Forsvar.

Hynek skrev et indlæg til tidsskriftet SCIENCE, hvori han gjorde op med nogle af de mange myter om UFO'erne. F.eks. at de aldrig ses i lang tid eller af videnskabeligt skolede iagttagere, at de ikke ses på radar eller er fotograferet af meteor - eller satellitsporingskameraer.

Det var en ny situation for mange ufointeresserede verden over. Her så man Det amerikanske Luftvåbens videnskabelige konsulent i ufo-spørgsmål i en helt ny og kritisk rolle - som forsvarer for mere metodisk undersøgelse af UFO-fænomenet.

Efter lukningen af luftvåbnets officielle undersøgelsesprojekt »Blue Book« sidst i tresserne, påbegyndte Hynek sin nu berømte bog: »The Ufo Experience«, der siden er blevet et standardværk indenfor ufo-litteraturen. Bogen udkom i 1974 med titlen »UFO Dokumenteret« udgivet af SUFOI/Strubes Forlag.

Det kan ikke undre, at Hyneks bog fik en særdeles god modtagelse blandt ufo-interesserede. Men også andre kredse så bogen som et godt alternativ til meget af det bras, der også på det tidspunkt fandtes på ufo-litteraturfronten.

I lektorudtalelsen fra Indbindingscentralen hed det bl.a.: »Bogen er et forsvar for en fordomsfri videnskabelig udforskning af ufo-problemet, som indtil dato aldrig har fundet sted og samtidig en tilintetgørende kritik af luftvåbnets overfladiske og bureaukratiske indstilling og af Condon-rapportens arrogance.

En seriøs og overbevisende bog som med sine yderst forsigtige konklusioner og mangel på fantastiske hypoteser må få selv fanatiske modstandere til at overveje deres holdning igen.«

J. Allen Hynek var senere forfatter eller medforfatter til andre ufo-bøger, men i denne første — og vigtigste — bog opstiller han bl.a. den nu så kendte klassifikation af nærobservationer af 1., 2. og 3. grad.

Hynek havde været konsulent på filmen, og man så ham medvirke som statist i en enkelt kort scene.

Da Hynek trådte tilbage fra sit job som leder af Deaborn Observatoriet blev han »fuldtids UFO-interesseret«. Allerede nogle år i forvejen havde han stiftet CUFOS — Center for UFO Studies — der har haft en række videnskabelige medarbejdere tilknyttet gennem årene og har udgivet div. tidsskrifter bl.a. indeholdende beskrivelser af de rapporterede UFO-observationer.

Indtil kort før sin død forblev Hynek tilknyttet centret, der nu af hans medarbejdere er omdøbt til »J. Allen Hynek Center for UFO Studies« for at ære hans indsats.

I tidens løb har Hynek holdt utallige foredrag. Han var næsten fast paneldeltager ved større UFO-arrangementer verden over. Selvskrevet var han også deltager i videnskabelige UFO-symposier, hvor hans »modspillere« typisk var Philip Klass og Robert Schaeffer, der har samme indstilling til UFO-observationer, som Hynek havde i halvtredserne.

I mange år har Hynek været indbegrebet af Mr. UFO — eller ufologiens Galilei —.

En journalist sagde engang til Hynek, at han sikkert ikke ville blive husket som astronom, men som manden, der gjorde UFO'erne respektable. Hertil svarede Hynek, at det havde han sandelig heller intet imod.

Ved hans død er der opstået et tomrum, selvom hans center videreføres af medarbejdere.

Det bliver spændende at se, om der findes andre personligheder, der umiddelbart kan gå hen og blive et ligeså naturligt samlingspunkt, som Hynek har været i en lang årrække.

J. Allen Hynek blev født i 1910, året for Halley's komets forrige tilsynekomst. Som sin yndlingsforfatter Mark Twain, sagde Hynek ofte, at også han ville forsvinde når kometen næste gang var at se. Han døde den 27. april, næsten 76 år gammel, og havde få måneder tidligere netop haft lejlighed til at iagttage kometen.

Uanset hvilken indstilling man har til Hyneks indsats på UFO-fronten, må man erkende, at i UFO-historien er hans navn indskrevet med store typer.

Ole Henningsen

UFO-FORSKNING

UFO-rapporter og ny information

Af Peter A. Hill.

En skyet dag først i 1920'erne slap to aeronauter i en ballon ud af en stor og lavthængende skybanke og havde meget svært ved at bestemme deres position. Da de var kommet noget længere ned, opdagede de pludselig, at de var inden for hørevidde af en mand, der gik tur med sin hund.

En af ballonfarerne prajede manden ved at råbe: »Kan De fortælle os, hvor vi er?« Og til sin store ærgrelse modtog han det korte svar: »Ja«.

Vor frygtløse aeronaut vendte sig skuffet mod sin makker, og idet han greb fat i kurven med begge hænder, sagde han: »Det var pokkers, at jeg af alle mennesker spurgte en statistiker.« »Og hvad får dig til at tro, at han er statistiker?«, var det nysgerrige svar.

»Hvad kunne han ellers være«, sagde den anden, »han besvarede mit spørgsmål med en usædvanlig præcision og hans oplysning var fandens ubrugelig!«.

Denne advarende historie illustrerer det nytteløse i at søge svar, før vi er sikre på, at vi stiller de rigtige spørgsmål. Filosofiske spekulationer på grundlag af dårligt udformede spørgsmål, så som »Hvor kommer ufoerne fra?«, er absolut nytteløse. Disse spørgsmål hindrer en objektiv tankegang, fordi de ubevidst har en tilbøjelighed til at virke ledende. Derved bidrager de til at skabe forudindtagne meninger, der mindsker objektiviteten, og gør det svært at være åben over for alle andre meninger.

Vi har nu haft kendskab til ufo-gåden meget længe. Havde vi behandlet problemet korrekt gennem de sidste 30 år, havde vi nu haft alle rapporterne i en EDB-maskine, der indeholdt både karakteristika for ifoernes og ufoernes opførsel. Dette ville kunne bruges som en vigtig database for fremtidige forskningsprojekter.

De fotografiske beviser går mere end 30 år tilbage, til de såkaldte »foo-fighters« under 2. verdenskrig. Disse blev i krigens sidste år rapporteret af både Luftwaffe, RAF og USAF. Efterretningstjenesterne på begge sider antog dem for at være et af fjendens hemmelige våben. Men man har endnu ikke fundet ud af, hvad de var.

Der er endda noget, der tyder på, at fænomenerne har eksisteret i mere end hundrede, ja tusinde år. Uden at tage hensyn til de forskellige fortolkninger af de tidlige rapporter, som fx Ezekiels, er perioden efter 1945 tilstrækkelig til, at vi kunne have gjort væsentlige fremskridt i analyserne af ufoernes kendetegn og de ifo-stimuli, der forårsager falske rapporter.

Forsvarsministeriet i England foretog i årene 1959 - 1970 en undersøgelse af 1947 rapporter for at se, hvilke årsager, der udløste en ufo-rapport. Resultatet var:

Fly	36%
Satellitter og rumaffald	22%
Himmellegemer	10%
Uforklarede	9%
Balloner	8%
Diverse, deriblandt svindel	8%
Meteorologiske fænomener	7%

De fremskridt vi har gjort, er så små, at vi ikke kan dokumentere flere »hårde beviser« nu, end vi havde i ufo-organisationernes barndom. Grundene til dette er mange. Bl.a. kan nævnes den uundgåelige brug af entusiastiske frivillige, der ikke har fornødent kendskab til videnskabelige undersøgelsesmetoder og manglende ressourcer i forskningsgrupperne, både mandskabs- og pengemæssigt. Endvidere en tydelig mangel på engagement, der forhindrer et stort arbejde i stil med Marie Curies' med at udskille bare en ubetydelig mængde radium fra store mængder af begblende, og en resultatløs søgen efter en genvej, så man undgår et omfattende arbejde. Der findes bare ingen genvej.

Hvad kan vi gøre?

Professor John Taylor, forelæser ved University of Southampton, sagde engang: *»Når du forsker i det paranormale, skal du ikke smide din laboratoriekittel«.* Det er bydende nødvendigt, at vi anvender de videnskabelige metoder på de mest omhyggelige måder, at vi får den nødvendige træning, foretager kvalitetskontrol, studerer andres arbejde, det være sig fra ind- og udland, at vi bruger litteraturen korrekt, katalogiserer relevante oplysninger og foretager kontrol ved at sammenligne med tilfælde fra andre steder.

Som et eksempel kunne man starte et projekt, hvor man tager ufo-rapporterne fra et bestemt år, og sammenligner dem med de ufo-rapporter, der indkom samme år i andre lande.

Et sådant projekt kunne f.eks. belyse det interessante aspekt, at året 1977 var det år, hvor der indkom flest ufo-rapporter fra England og Wales, mens der i samme år var forholdsvis få rapporter i USA.

Også internationalt samarbejde er vigtigt. Det er af stor værdi, at de førende ufoforskere i de forskellige lande lærer hinanden at kende, såvel personligt, som hinandens problemer og metoder. Bestræbelser på et sådant samarbejde blev bl.a. iværksat ved en international kongres i London i 1979. Bestræbelser der senere førte til dannelse af den Internationale Komité for UFO-forskning (ICUR).

Ufo-organisationernes forskningsorganer må gøres mere effektive og flere personer tilknyttes. En fordel ved en stor medarbejderstab knyttet til forskningen er, at det er muligt at foretage specialisering, hvor den enkeltes evner, færdigheder og ekspertise udnyttes. Det er også nødvendigt, at hver forsker har anvar for sit eget område. Forsknings-organet bør have specialister inden for områder som eks. aeronautik, astronomi, kemi, metallurgi, meteorologi, fysik, psykologi, satellitter og statistik.

En udvidelse af forsknings-staben gør det nødvendigt, at der arbejdes med flere projekter ad gangen. Tidligere var der næsten ingen tilbagemelding fra forskerne til rapportoptagerne. Det er et utaknemmeligt job at foretage rapportoptagelse og ikke

modtage nogen tilbagemelding. Det ligner et sort hul, hvor alt suges ind, men intet kommer ud. Dette må ændres. Rapportoptagerne skal have resultater i form af forskernes analyser.

Ny information om UFOer

De rapporter, som rapportoptagerne indsamler, kan bruges til at afsløre nye informationer om ufoerne, og derfor er der to vigtige anvendelser for dem. Først kan man omhyggeligt undersøge de tilfælde, som er meget mærkværdige og meget troværdige. Dette var f.eks. tilfældet med Taylors nærobservation nær byen Livingston (se UFO-NYT nr. 5 og 6, 1982, samt nr. 1, 1983).

Den anden anvendelse af rapporterne er statistiske analyser af både ufo-og ifo-rapporter. Hvis man bruger den lægelige lære om epidemier som sammenligning, vil man se, at man ikke opdager meget nyt om årsagerne til sygdommenes opståen ved undersøgelser af den enkelte patient. En enestående intuition kombineret med en god evne til at observere vil i nogle tilfælde sætte et spørgsmålstegn, som kræver svar. Det var f.eks. tilfældet med den årvågne læge, der så et par tilfælde af midlet Thalidomid's tragiske virkninger. Sådanne observationer er dog undtagelsen, og de bør følges op af undersøgelser, hvor man ser efter sammenhæng med andre tilfælde.

Hvis der findes en sammenhæng eller et mønster i et vist antal tilfælde, må et større antal undersøges og behandles statistisk under forsvarlig kontrol. Hvor de etiske regler tillader det, bør der foretages dobbelte blindforsøg. Endelig skal resultaterne offentliggøres, så andre kan arbejde videre med dem.

Der kan være god grund til at gøre opmærksom på, at sammenhæng ikke nødvendigvis er det samme som årsag-virkning. I dele af Skandinavien er der en sammenhæng mellem antallet af storkereder og fødselstallet. Fødselslæger har dog forsikret mig om, at de ikke ligger søvnløse om natten, fordi de spekulerer på, om den gamle historie med storken alligevel var sand. Der er nemlig en helt tredie faktor, der er fælles for storkereder og antallet af leverede spædbørn, nemlig antallet af skorstene!

Det er meget vigtigt at huske dette, når man bestræber sig på at fortolke tal. En sammenhæng mellem ufoer og andre faktorer, lad os f.eks. sige solaktivitet, betyder ikke nødvendigvis, at det ene er årsag til det andet. Det kunne være, at ufoer var årsag til solaktivitet eller omvendt. Men der kunne dog også være en tredie, ledsagende faktor, der forårsagede en stigning i både uforapporter og solaktivitet. Statistiske forskningsresultater kræver en professionel fortolkning. Især hvis man vil den påstand til livs, at man kan bevise hvad som helst med statistik. Faktisk er det sådan, at tal ikke lyver, men løgnere taler!

Hvad kan man så opdage ved hjælp af en seriøs fremgangsmåde? Et eksempel kunne være det forhold, at ufoernes bevægelse ofte rapporteres som værende som et »faldende blad«. Jeg blev forbløffet over denne betegnelse, da jeg så et blad falde som et »faldende blad«. En mere passende betegnelse ville være som et pendul. Dette bevægelsesmønster er rapporteret fra alle dele af verden. På trods af dette har jeg forgæves ledt efter en analyse af svingningernes hastighed, antallet af bevægelser før det falder til ro og lignende statistiske oplysninger.

Vi må lære, at videnskab er måling. Uden måling får vi intet at vide om fænomenerne. Mål og du skal finde!

Opsummering

* Rapportoptagelse er nødvendig.
* Rapportoptagere og forskere skal arbejde tæt sammen.

→

UFO-materialer til bund-priser

SUFOI har altid lagt stor vægt på at kunne tilbyde vore læsere et bredt udvalg af materialer om UFOer. Her er en samlet fortegnelse, og vi tror faktisk, at der er noget imellem, der vil kunne friste dig!

Bøger og rapporter

Kim Møller Hansen: Piloter ser UFOer	kr. 52,00
Kim Møller Hansen: UFO Sløring	kr. 48,00
Kim Møller Hansen: Bortført, Travis Walton Sagen	kr. 35,00
Åge Skjelborg: På Sporet af UFOnauten	kr. 30,00
Nils Mustelin: Liv Blandt Milliarder af Stjerner	kr. 62,00
Jacques Vallee: UFOs in Space (eng.)	kr. 43,00
Kim Møller Hansen: UFOer over New Zealand	kr. 30,00
Hans Voigt: UFO Detektorer	kr. 23,00
Synspunkter — Tre UFO Artikler	kr. 25,00
Kjems & Pedersen: UFO Orientering	kr. 40,00

Andre materialer

Jubilæumskuvert med særstempel, type A	kr. 25,00
Jubilæumskuvert med særstempel, type B	kr. 30,00
Jubilæumskuvert med særstempel, type C	kr. 35,00
Jubilæumskuvert med særstempel, type D	kr. 40,00
Jubilæumskuvert med særstempel, type E	kr. 45,00
UFO Mærkat, 10 x 15 cm, to farver	kr. 5,00
Focus på UFOer, 36 dias med teksthæfte	kr. 220,00
Focus på UFOer, lydbånd til diasserie	kr. 30,00
Postkort med UFO-motiv, 5 stk. incl. kuvert	kr. 7,50
Original-grafik med UFO-motiv, 18 x 21,5 cm	kr. 50,00
UFO-emblem i guldsmede-kvalitet	kr. 31,50

UFO-NYT, ældre årgange

UFO-NYT 1973, nr. 3, 4, 5 og 6	kr. 30,00
UFO-NYT 1974, nr. 3, 4 og 5	kr. 20,00
UFO-NYT 1975, nr. 3, 4, 5 og 6	kr. 35,00
UFO-NYT 1976, nr. 2, 3, 4, 5 og 6	kr. 45,00
UFO-NYT 1977, komplet	kr. 45,00
UFO-NYT 1978, komplet	kr. 45,00
UFO-NYT 1979, komplet	kr. 50,00
UFO-NYT 1980, komplet	kr. 75,00
UFO-NYT 1981, komplet	kr. 85,00
UFO-NYT 1982, komplet	kr. 95,00
UFO-NYT 1983, komplet	kr. 108,00
UFO-NYT 1984, komplet	kr. 120,00
UFO-NYT 1985, komplet	kr. 130,00

Nærmere oplysninger om de enkelte salgsmaterialer fremgår af de løbende annoncer her i UFO-NYT.

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet + kr. 10,- (ekspedition/porto) til **giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.**
Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

* Forsknings-organerne må specialiseres.
* Det må sikres, at rapportoptagerne får tilbagemelding om forskningens resultater.
* Forsknings-organerne må samarbejde internationalt.
* Der bør udføres statistiske analyser af rapport-materialet.
* Resultaterne bør analyseres med professionel assistance i et forsøg på at finde nye fakta, mønstre og sammenhænge.
* Hvor sådanne mønstre findes, skal der udarbejdes hypoteser, der eventuelt kan forklare dem.
* Der må findes sikre metoder til kontrol af sådanne hypoteser.

Referencer

J.F. Blumrich, The Spaceship of Ezekiel. Corgi 1974.

BUFORA, A Guide to the UFO Phenomenon. 1972.

S. Campbell, Journal Transient Aerial Phenomena. 1980, 1, 2, 43/46.

L.G. Cramp, Flying Saucer Review. Vol. 14, nr. 3, 3/8.

L.G. Cramp, Piece of a Jig Saw. Somerton.

A.B. Hill, Principles of Medical Statistics. Lancet.

A. Michael, Flying Saucer Review. 1969, Vol. 15, nr. 6, 3/11.

B. le P. Trench, The eternal subject. Souvenir Press, 1973.

J. Vallee, Anatomy of a Phenomenon. Regnery, 1965.

Kilde:
Journal TAP, Vol. 2, side 71-74.

Oversættelse:
Flemming Rasmussen.

Bearbejdelse:
Per Andersen.

UFO-FOREDRAG RINGSTED

Tirsdag den 14. oktober kl. 19.30 i Anlægspavillonen, Ringsted.

Tag venner og familie med til en hyggelig aften med lysbilledforedrag om danske og udenlandske ufo-observationer.

Gratis adgang

Øl og vand kan købes, ligesom der bliver lejlighed til at købe ufo-litteratur.

Vel mødt den 14. okt. i Ringsted.

BØGER og TIDSSKRIFTER

Anmeldelser

Af Ole Henningsen.

The National Enquirer: UFO Report, Pocket Books, New York, 1985, 221 sider, US$ 2,95.

Bogen blev udsendt af det amerikanske blad »The National Enquirer« sammen med tre andre Pocketbøger omhandlende emner som berømte katastrofer, behandlingsformer for ledbetændelse samt stress. D.v.s. alle bøger som må anses for »sællerter«.

Lad det være sagt med det samme. Det er den mest spændende UFO-bog jeg har læst i lange tider. Men desværre er indholdet ikke til at stole på, hvilket kun bekræftede mine i forvejen bange anelser, da jeg så, hvem der havde stået for udgivelsen.

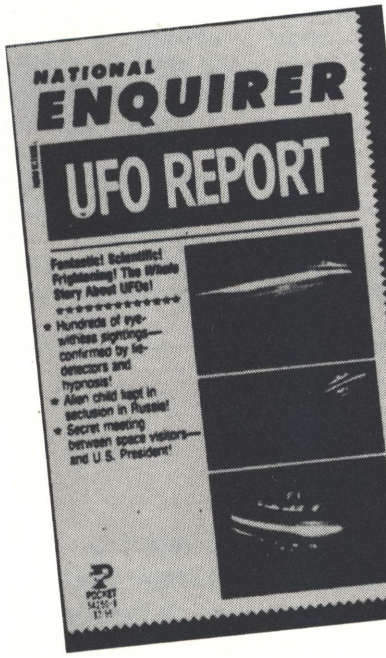
Bogens ni kapitler indeholder ikke nye ukendte ting, men består af sammenskrivninger af artikler, der tidligere har været trykt i bladet »The National Enquirer«. Illustrationerne består af tre sort/hvide fotos, der alle er kendte i forvejen, men som ikke anses for at være af særlig interesse. Der findes ikke noget indeks af nogen slags.

På bogens forside anvendes tre farvefotos af oplyste UFO-modeller. Bogens indhold beskrives på forsiden med ord som bl.a. »Fantastisk, videnskabelig, frygtindgydende! HELE beretningen om UFO'er«. Og så er niveauet iøvrigt lagt.

Indholdet kommer ganske vist vidt omkring i emnet og beskæftiger sig i resuméform med mange klassiske tildragelser, fra Kenneth Arnold til astronautobservationer. Men som det ofte ses af The National Enquirer's egne artikler, er det ofte de mystiske og særdeles ekstreme aspekter, der behandles på ovenikøbet lemfældig vis, godt garneret med »videnskabelige« forklaringer.

Jeg modtog bogen fra Carsten H. Pedersen, der tidligere var leder af SUFOI's Rapportcentral. Han er nu bosat i USA og har en speciel interesse i et af bogens afsnit.

Dette afsnit omtaler en dr. Cyrus Lee, professor i psykologi ved Edinboro State College i Pennsylvania i USA. Dr. Lee citeres i bogen for udtalelser om, bl.a. at der for 2.300 år siden var en direkte kontakt

mellem den kinesiske videnskabsmand Motzu og et væsen fra rummet. Denne kontakt mente dr. Lee også var oprindelsen til kinesernes viden om bl.a. akupunktur.

Carsten H. Pedersens kone er ansat på State College i Pennsylvania, men har ikke fundet spor af den nævnte dr. Cyrus Lee! Så også han er måske frit i luften svævende?

Et af afsnittene i bogen beskæftiger sig med den tyske UFO-organisation CENAP og dens undersøgelsesresultater gennem de sidste 10 år.

Jeg sendte en kopi af dette afsnit til Werner Walter fra CENAP og fik straks efter hans utvetydige svar:

»CENAP er på ingen måde højt anerkendt af videnskabelige kredse i Vesttysk land, som anført i bogen. Vi har ingen videnskabsmænd i vor organisation, men konsulterer f.eks. astronomer i konkrete UFO-undersøgelser.

Astronomen Joachim Herrmann, der i bogen citeres for udtalelser om CENAP's seriøse undersøgelser, har ALDRIG talt med The National Enquirer.

CENAP har ikke som anført flere tusinde medlemmer, men bliver højst støttet af 2 dusin læsere af vort blad CENAP REPORT.

Det er også overdrevet at sige, at CENAP's rapportoptagere er aktive i hele Vesteuropa, idet det kun drejer sig om Vesttyskland og Østrig.«

I bogen omtales seks UFO-tildragelser, som CENAP nøje har undersøgt og ingen almindelig forklaring har fundet på. I den forbindelse citeres Werner Walter for at udtale:

»Vi kan med sikkerhed sige, at vi anser alle seks sandfærdige UFO-tildragelser for at være forårsaget af fartøjer fra verdensrummet.«

Forelagt dette citat siger Werner Walter:

»De omtalte tilfælde drejer sig sandsynligvis ikke om noget fra rummet. Tværtimod blev det hele tiden overfor journalisten fra The National Enquirer påpeget, at CENAP IKKE har noget bevis for eksistensen af »flyvende tallerkener«.

Jeg har tydeligt sagt — og det er helt i overensstemmelse med vor politik — at de seks uopklarede tilfælde drejer sig om UAP d.v.s. uforklarede atmosfæriske fænomener. CENAP har i mange år kæmpet mod den uredelige fremstilling, som kendetegner The National Enquirer, og vi afviser fuldstændig denne sensationelle journalistik!«

Dette var altså blot to tilfældige fremstillinger i bogen, som begge må tilbagevises. Jeg vil ikke afvise, at der også findes seriøse oplysninger i bogen. Det kan blot ikke være meningen, at man skal lege detektiv for at finde dem!

Bogen bør selvfølgelig anmeldes. Men måske skulle det være til politiet!

Bagest i bogen anføres adresserne på de to amerikanske UFO-organisationer APRO og NICAP, der ikke længere spiller nogen stor rolle i UFO-sammenhæng.

Det bør denne bog heller ikke gøre!

□

UFO-tidsskrift på computer

Angribende ufoer fra det ydre rums fjerne galakser har i årevis hærget verdens hjemmecomputere.

Nu har italieneren Maurizio Verga imidlertid fået den ide at forsøge udgivelsen af en ny type nyhedsbrev ved navn »The Computer UFO Newsletter«.

Det er hans tanke at lade nyhedsbrevet udkomme 4-6 gange om året, og det skal udelukkende beskæftige sig med anvendelsen af computere indenfor ufologien. Enhver med erfaring indenfor området er velkommen med bidrag til nyhedsbrevet, der vil udkomme på engelsk. Som eneste undtagelse nævnes det dog, at man også vil acceptere manuskripter på fransk.

Nyhedsbrevet retter sig især mod de mennesker, der har rådighed over en hjemmecomputer eller en personlig computer (PC).

Maurizio Verga oplyser i den første prøveudgave, at det nye tidsskrift vil dække følgende områder:

1. Præsentation af forskellige arbejder udarbejdet eller forberedt ved hjælp af en computer.
2. En mulig tilnærmelse til en fælles indkodningsprocedure og en fælles database.
3. Undersøgelse af mulighederne for dataudveksling mellem forskellige typer af computere.
4. Oversigt over computertyper til rådighed for ufologer.
5. Muligheden for dannelse af et net af computere, der står i forbindelse med hinanden ved hjælp af modems.
6. Forslag til modeller for statistisk behandling i relation til eksisterende programmer for hjemmecomputere eller personlige computere.

Derudover kan udveksling af software og personlige computererfaringer komme på tale.

Man satser meget på den populære hjemmecomputer »Commodore-64«, og såfremt antallet af C-64 ejere er stort nok, kunne igangsætteren af projektet, Maurizio Verga, tænke sig at få udgivet nyhedsbrevet således, at dette kunne køres direkte på computeren.

Den første prøveudgave af nyhedsbrevet er blevet sendt ud til ufo-organisationer og enkeltpersoner i trykt form, men der foreligger desuden også en udgave på floppy disk samt kassettebånd beregnet for C-64.

Maurizio Verga opfordrer i den første prøveudgave af bladet til, at alle bidrager med stof, som bedes skrevet med tekstbehandlingsprogrammet »Easy Script« til en C-64. Venstre margin 5, højre margin 75. Såfremt man anvender andre tekstbehandlingssystemer, bedes man alligevel anvende denne standard. Bidrag skal skrives på engelsk eller evt. fransk.

»Easy Script« fås iøvrigt nu i en dansk version, der leveres på diskette. Programmets ledetekster er på dansk, hvilket også gælder brugsanvisningen. Og dette gør det jo noget nemmere at gå til.

I årenes løb har der været udført adskillige registreringer og undersøgelser ved hjælp af EDB. Dette er også tilfældet i Italien.

Alle italienske observationer fra 80'erne er registreret på en Texas Instruments 990/I. Registreringen omfatter dato, tid, sted, klassifikation og tilgængelige kilder. Registreringen er foretaget af Eduardo Russo i Turin.

Med samme computer og program er P. Fiorino ved at færdiggøre sit eget katalog over italienske observationer af 3. grad. Arbejdet omfatter omkring 300 tildragelser med tusindvis af kildehenvisninger. Kataloget omfatter også kontaktpersoner og svindelnumre.

Den største italienske ufo-organisation C.U.N. — Centro Ufologico Nazionale — har startet et projekt baseret på et netværk af C-64'ere. Projektet går ud på at registrere alle italienske tildragelser. Den enkelte deltager har modtaget en fælles database og skal registrere lokale tildragelser på provins- eller regional basis.

Allerede ved udgangen af 1985 skulle en betragtelig del af materialet være tilgængeligt via floppy disk eller kassettebånd. Da C-64 ikke er særlig anvendelig til statistisk behandling af meget store datamængder, forsøger C.U.N.-medlemmer i øjeblikket at finde brugbart interface og software til overførsel af data til computere som Apple IIc, IBM PC m.fl.

Maurizio Verga har udarbejdet en computerversion af sit eget ufo-katalog ITACAT — Italian Catalogue of Type — 1 Events — på en Commodore 64. Dette program indholder en speciel kraftig database, så man er i stand til på forskellig måde at sortere og behandle de 425 tildragelser, som er indeholdt i ITACAT. Maurizio Verga har specielt gjort meget ud af grafikken i præsentationen, så det anbefales at anvende en farveskærm ved brugen af programmet.

Man må naturligvis håbe, at det lykkes for Maurizio Verga at få dette computertidsskrift op at stå. Interesserede kan kontakte ham for nærmere oplysninger om dette og andre af hans arbejder på adressen:

The Computer UFO Newsletter
Maurizio Verga
Via Matteotti 85
I — 22072 Cermenate (Como)

Maurizio Verga har netop meddelt UFO-Nyts redaktion, at man er i gang med at udsende det 3. nr. af »The Computer UFO Newsletter«. Projektet kom altså godt fra start, og man er stadig interesseret i kontakt med andre ufo-interesserede Commodore-64-ejere.

Prisen på tidsskriftet er nu blevet fastsat til 14.000 italienske lire pr. år. Dette skulle dække seks numre af bladet, der hver gang er på ca. 20 sider, som bl.a. også indeholder beskrivelse af og tilbud om ufo-relateret software for C-64. Bestilling på tidsskriftet kan foretages hos Maurizio Verga på ovenstående adresse. □

Nyt brasiliansk UFO-tidsskrift

Af Per Andersen.

Som bekendt er ufoerne et verdensomspændende fænomen, og i mange lande er der aktive ufo-grupper og foreninger. Også

— fortsættes side 21

COMPUTER-ASTRONOMI

Cosiplan II

Af Ole Henningsen.

Et tysk astronomi-program til hjemmecomputeren.

Der eksisterer en del hjemmecomputerprogrammer, der på den ene eller anden led beskæftiger sig med astronomi. Jeg tænker ikke her på de mange bang-bang programmer, hvor det handler om at skyde flest mulige rumskibe ned med sin super-laser-kanon o.s.v.

Fra Vesttyskland har jeg modtaget et astronomiprogram til Commodore-64. Programmet hedder COSIPLAN II, hvilket er en forkortelse for COmputer SImuliertes PLANetarium. Jeg blev første gang opmærksom på programmet ved læsning af det tyske UFO-tidsskrift »Journal für UFO-Forschung«.

Dette computerprogram giver mulighed for på skærmen at gengive himlen set fra et hvilket som helst sted på Jorden og på et hvilket som helst tidspunkt.

I programmet er indlagt data for de 200 mest lysstærke stjerner på himlen, hvilket også gælder for planeterne. Programmets manual angiver iøvrigt de enkelte stjerners navn, deres lysstyrke, spektraltype, samt hvilket stjernebillede de er en del af.

Når man har tastet de geografiske koordinater ind på computeren, kan man endvidere give den sine ønsker om, hvilke dele af himlen man ønsker gengivet på skærmen. Man kan også få lagt et gradnet ind på skærmen, så man nemmere kan orientere sig på den »grafiske stjernehimmel«, der langsomt opbygges på skærmen.

Man har altså for eksempel mulighed for at give sig til at lede efter interessante planetkonstellationer og andre spændende ting.

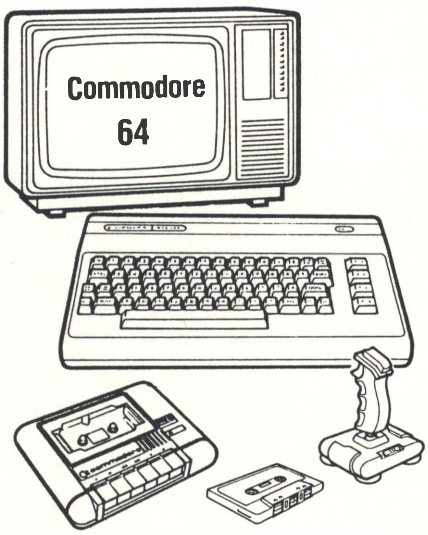
Hvordan så f.eks. himlen ud ved Jesu fødsel set fra Nazareth?

En af de mere specielle faciliteter i dette program er, at man også kan få gengivet himlen, som den vil tage sig ud set fra en af vore naboplaneter.

Programmet kan anvendes til mange forskellige ting. Hvis man f.eks. beskæftiger sig med ældre UFO-observationer fra forskellige verdensdele, vil det være en nem sag at indtaste de relevante geografiske og tidsmæssige data for at orientere sig om stjernehimlens udseende. Man kan så straks se, om f.eks. Venus endnu en gang skal have ansvaret for en UFO-observation.

Programmet er udviklet som et led i astronomistudiet ved Bochum Universitetet i Vesttyskland.

Det består rent teknisk af et forprogram og et hovedprogram. Det første program

indeholder alle kommandoer vedr. skærmbilledernes og de forskellige sprites udseende.

Hovedprogrammet indeholder den astronomisk-matematiske regnedel og er skrevet i computersproget »basic«. Dette bevirker, at det er et meget langsomt arbejdende program, hvilket også er en af minussiderne.

Der gøres dog opmærksom på, at man selv kan ændre i programmet og få det til at køre 2-3 gange hurtigere.

Der er ikke tale om et super-professionelt og smart computer-porgram, men prisen taget i betragtning er det et udmærket og godt program, som kan anbefales til forskellige eksperimenter og opgaver.

Programmet kan i kassetteversion til Commodore-64 købes ved henvendelse til:

Software Carsten Schlosser
Tewaagstrasse 11
D-4630 Bochum 1

Prisen er DM 25,-, og der medfølger en fotokopieret, maskinskrevet manual på 27 sider på tysk. Manualen indeholder også en udlistning af de to basic-programmer.

Såfremt nogle af UFO-Nyts læsere skulle være interesseret i udelukkende at læse den tyske manual med programudlistningerne, kan en fotokopi af denne købes ved henvendelse til undertegnede (adressen finder De på side 3). Prisen er 20,- kr. incl. forsendelse. □

Ole Henningsen.

Nyt brasiliansk tidsskrift

— fortsat fra side 28

i Brasilien, hvor en af UFO-NYT's kontakter har fremsendt oplysninger om et nyt tidsskrift, der er begyndt at udkomme.

Tidsskriftet hedder UFOLOGIA, og det er i dag det eneste direkte ufo-tidsskrift, der findes i Brasilien. Bladet udgives af gruppen CPDV, der står for »Centeret for Flyvende Tallerken Forskning«, og det er flot trykt med 20-30 illustrerede sider pr. nummer.

Bladet har to primære formål. For det første skal det sprede oplysninger om brasiliansk ufo-forskning ud til ufo-foreninger over hele verden, og det indeholder således spredte resuméer på engelsk. For det andet skal det selvfølgelig fortælle den brasilianske befolkning om ufoer og det arbejde, der foretages omkring disse fænomener både i Brasilien og i resten af verden.

Stoffet i UFOLOGIA vil være ufo-observationer, statistiske analyser, reportager fra kongresser og symposier, foto-sager etc.

Bladets linie er tilsyneladende stærkt orienteret mod ideen, at ufoer er rumskibe fra universet, og det ser ud til at tage dette for givet. Og ikke overraskende ser det heller ikke ud til at være særlig kritisk. Således bringes der allerede i bladets første nummer flere ufo-sager til torvs, som mange ufo-undersøgere i dag er overbeviste om er misfortolkninger, svindel-numre eller lignende.

På denne baggrund kan man godt spørge sig selv, om bladet i virkeligheden ikke vil gøre mere skade end gavn på den i forvejen meget hektiske og kaotiske ufo-scene i Brasilien. □

UFO-FORSKNING

Vurdering af størrelse

Af Hans-Werner Peiniger.

Kan vi stole på vore sanser? Den vest-tyske UFO-forening GEP (Gesellschaft zur Erforschung des UFO-Phänomenes) har taget hul på dette spørgsmål med en statistisk undersøgelse af menneskets evne til at vurdere størrelser på kendte himmelfænomener.

Ved de fleste interviews på stedet og i næsten alle ufo-rapportskemaer beder man observatøren give en vurdering af det sete objekts størrelse. Ved hjælp af denne vurdering håber man så på, at kunne danne sig et indtryk af, hvad der blev set. I de meget få tilfælde, hvor både skybasens højde og observationsvinklen er kendt, kan man ved simple geometriske beregninger finde, hvilken mindste og største diameter objektet kan have haft.

Ved en undersøgelse blev 238 personer bedt om, ud fra deres hukommelse, at vurdere månens og solens størrelse målt i udstrakt arm. De måtte selv bestemme, om de ville bruge deres eget skøn om størrelse eller anvende et centimetermål. Aldersfordelingen ses i *figur 1.*

For at få et så nøjagtigt statistisk materiale som muligt, er det nødvendigt at udspørge mange mennesker, hvilket dog ikke var muligt her. Derfor kan det efterfølgende kun betragtes som en ledetråd.

I *figur 2* kan det ses, hvordan de forskellige aldersgrupper vurderede diametrene. Man kan se, at for aldersgruppen op til 20 år, falder kurverne forholdsvis tæt sammen, hvorimod der er større spredning for gruppen op til 40 år. Man kan også se, at personer af hankøn overvurderer solens diameter og undervurderer månens. En af grundene til dette er måske, at mændene synes den kraftigt skinnende sol er større, end den i virkeligheden er. Blandt kvinderne spores den samme tendens. Det kan være, at personer i alderen mellem 20 og 40 synes, at skinnende objekter virker større end mørke. Mænd lidt længere op i årene synes at vurdere nøjagtigere end kvinder. Som det fremgår af kurverne ligger den vurderede middelværdi på omkring 4 cm. Fuldmånens og solens tilsyneladende diametre ligger på omkring 0,5 cm. I denne figur kan man også se, hvor meget personerne i undersøgelsen overvurderede diameteren.

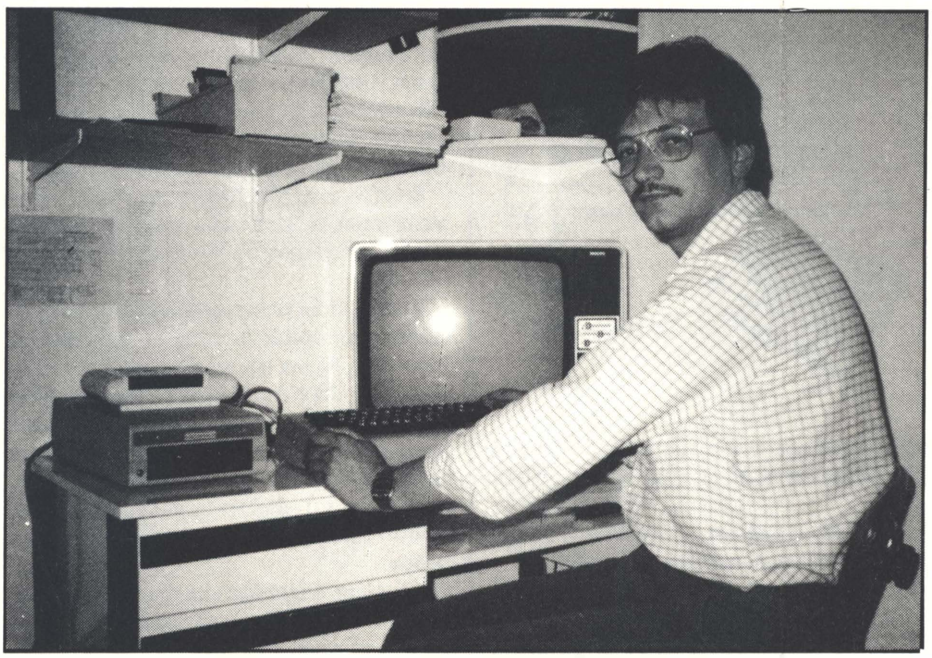
I *figur 3* er der en komplet sammenligning mellem alle vurderinger, og man kan se, at ud af de 238 udspurgte personer, var der kun 8, der vurderede diameteren til at være lig med eller under 0,5 cm, og 37, der vurderede den til at være 0,6 og 1,0 cm. Dette betyder, at kun 20% mente, at diameteren var under 1,0 cm, mens 32% mente, den lå mellem 2,6 og 3,0 cm. 38% mente endda, at diameteren var større end 8 cm. Undersøgelsen resulterede i, at den vurderede middelværdi for månens diameter blev 7,05 cm og for solen 7,98 cm. Alt i alt en middelværdi på 7,5 cm, hvilket er 15 gange større end den faktiske størrelse på 0,5 cm. Derfor er de vurderinger af størrelsesforholdene, som ufo-observatørerne giver, ikke særlig troværdige.

Konklusion

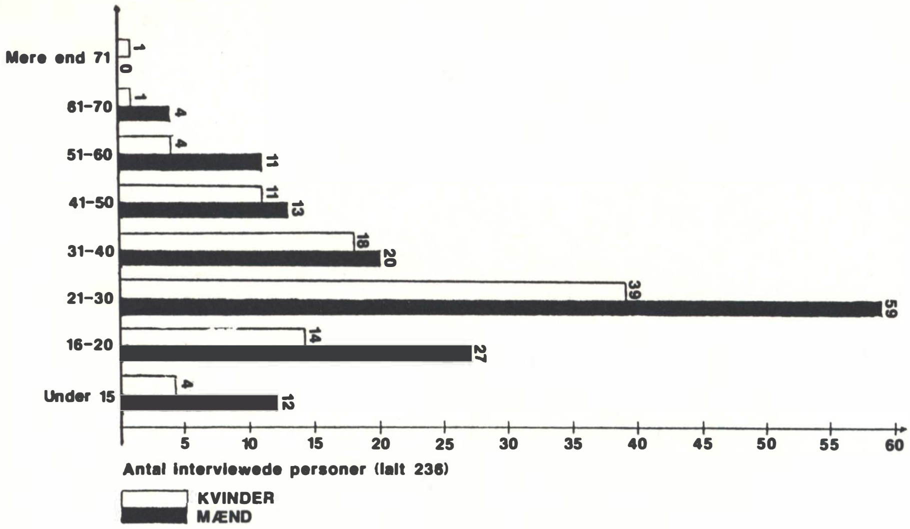
Ud fra denne undersøgelse står det klart, at klare objekter vurderes til at være større end mørke, hvilket er et kendt fænomen indenfor perceptions-psykologien, som en slags synsbedrag. Det står ligeledes klart, at lyse objekter på en mørk baggrund vurderes til at være større end mørke objekter på en lys baggrund.

Når to så kendte himmellegemer som månens og solens diametre bliver så stærkt overvurderede, op til 15 gange deres faktiske størrelse, spørger man sig selv om, hvordan et objekt, der kun ses i kort tid, mens det krydser himlen, vurderes. Desværre får vi ofte alt for store værdier. Dertil kommer, at usikkerheden på den vurderede størrelse stiger ligefrem proportionalt med den tid, der går fra observationen finder sted til interviewet. Der er selvfølgelig nogle få undtagelser i de tilfælde, hvor observatøren har mulighed for at sammenligne objektets størrelse med bygninger eller genstande i landskabet, eller hvis det drejer sig om en nærobservation.

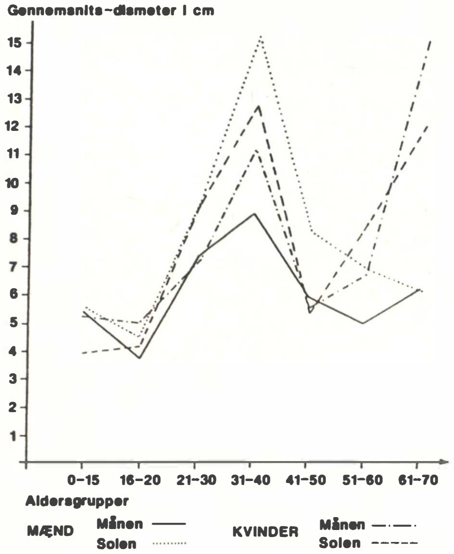
Jeg tror ikke, vi generelt kan reducere den størrelse, en observatør har givet. Men undersøgelsen understreger nødvendigheden af, at vi feltforskere ser på de vurdere-

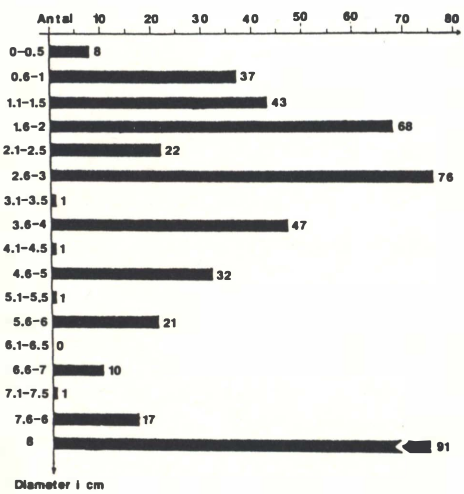
Hans-Werner Peiniger (28) ved GEPs computeranlæg. Han har været aktiv ufolog siden 1972 og er grundlægger af og formand for GEP.

Figur 1.

Figur 2.

Figur 3.

de størrelser med kritiske øjne. Jeg vil også foreslå, at alle observatører bliver bedt om at vurdere fuldmånens størrelse. Hvis det drejer sig om en undersøgelse på stedet, kan vi bede observatøren vurdere visse genstande i landskabet. Først da kan vi, efter hvad vi så ved om disse overvurderinger, vurdere vidnets udsagn. □

Kilde:
Tilsendt artikel fra GEP »Reliability of Magnitude - Estimation«.

PILOTER SER UFO'ER

Australske piloters UFO-observationer

Blev en australsk pilot skudt ned af et UFO...?

Husker du den unge, australske pilot Frederich Valentich?

Husker du, at han forsvandt sporløst med sit fly efter at have set et UFO?

Hændelsen fandt sted i oktober 1978. Siden da har Skandinavisk UFO Information gravet i sagen og kan nu i bogen ***PILOTER SER UFO'ER*** fremlægge nye, spændende oplysninger i sagen:

- ★ *Kopi af den officielle havarirapport.*
- ★ *Analyse af den »metalliske lyd«, der overdøvede Valentichs sidste ord til flyveledelsen.*
- ★ *En gennemgang af de mange forklaringer på pilotens og flyets forsvinden.*
- ★ *En synsk kvindes forsøg på at finde Valentich.*

Gennemgangen af Valentich-sagen er den mest omfattende, der hidtil er offentliggjort.

Foruden denne spændende sag rummer ***PILOTER SER UFO'ER*** 12 andre UFO-hændelser oplevet af australske piloter.

PILOTER SER UFO'ER er redigeret af Kim Møller Hansen på grundlag af et stort kildemateriale fremskaffet af bl.a. den australske ufo-forsker Keith Basterfield og Richard F. Haines, der er forsker ved Ames Research Center, USA.

PILOTER SER UFO'ER er på 78 sider i A5-format og illustreret med forklarende kort og oversigter.

PILOTER SER UFO'ER fremstilles kun i et begrænset oplag — bestil derfor med det samme **dit** eksemplar.

Pris KUN kr. 52,-

Bogen bestilles lettest ved at indbetale kr. 52,00 + kr. 10,00 (ekspedition/porto) på **giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.** Mærk modtagerdelen »Piloter ser UFO'er«.